

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasiło občine Markovci

Leto 8, št. 3 - julij 2007

Novi gasilski dom v Markovcih

Odprtje novega gasilskega doma v Markovcih

Foto: Langerholc

Ali časopis postaja pretesen?

Dragi bralci in bralke našega časopisa! Z vami se srečujemo vsaka dva ali tri mesece ter poročamo o dogodkih, ki zaznamujejo življenje v naši mladi občini – občini Markovci. S prevzemom naloge odgovorne urednice našega lokalnega časopisa pred nekaj leti sem večkrat v glasilu zapisala, da bi bili veseli, v kolikor bi se nam pridružil še kakšen pisec. Uspelo nam je! Zadnjih nekaj številke je najbolj zoprna stvar pri sestavljanju časopisa selekcija tekstov. Kako nekemu, ki se je potrudil, zapisal članek in posnel kakšno fotografijo, tega ne objaviti? Ampak ker smo omejeni na število strani, se včasih zgodi, da kakšen članek počaka na naslednjo številko. Ker izhajamo vsaka dva oziroma tri mesece, pa je lahko v naslednji številki članek zelo zastarel. Pravzaprav se nam velikokrat tudi v redni številki zgodi, da zaradi časovne odmaknjenosti izgubimo aktualnost, a pri tako redkem izhajanju pač drugače ne gre. Trudimo se, da pokrivamo dogodke in zanimivosti iz krajev naše občine. Kot že omenjeno, je materiala za objavo v našem časopisu vse več. V uredniškem odboru se trudimo, da bi časopis izhajal pogosteje, saj menimo, da bi bilo dogodkov za objavo več kot dovolj. Ampak če si želimo pogostejšega izhajanja, moramo v prvi vrsti računati na povišanje stroškov. Verjetno je tudi v vašem interesu, cenjene bralke, spoštovani bralci, da se srečujemo še pogosteje in da na vaš prag prinesemo informacije o tem, kaj se dogaja v markovski fari. V kolikor bo občinski svet v prihodnje naše ideje požegnal in nam seveda primaknil še kak dodaten občinski evro, se lahko nadejamo pogostejše izdaje. Najlepše bi bilo vsak mesec. Se strinjate?

Odgovorna urednica
Mojca Zemljarič

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. Uredniški odbor: Ivan Liponik, Hedvika Rojko, Alenka Rožanc, Darko Meznarič in Marija Prelog. Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Slika na naslovnici: Novi gasilski dom Markovci, Foto MZ in Langerholc. Oblikovanje in priprava za tisk: VEJICA, Rado Škrjanec s. p.. Tisk: Grafis Rače. Natisnjeno 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80
Strani na internetu: www.markovci.si

Odločali o premoženjsko pravnih zadevah občine

7. seja občinskega sveta je bila v četrtek, 7. junija.

Svetniki so v prvi obravnavi sprejeli predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah izvedbenega prostorskega akta PUP za območje občine Markovci. V nadaljevanju so se seznanili s programom Nadzornega odbora za letošnje leto, ki vsebuje nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine, namenom in smotrnostjo porabe sredstev občinskega proračuna ter nad finančnim poslovanjem uporabnikov proračunskih sredstev. Sicer pa je seja potekala v duhu odločanja o premoženjsko pravnih zadevah. Najprej so svetniki sklenili, da se odkupi nepremičnina parc. št. 13/4.S stavbišče in št. 48 sadovnjak, parc. št. 43/3 njiva, 13/7.S stavbišče in 13/8.S dvorišče vse k. o. Borovci v lasti oziroma solasti Terezije Jurič in Marije Jurič. Gre za manjšo posest s stanovanjsko hišo, v kateri bi občina uredila socialno stanovanje. V nadaljevanju je bila obravnavana vloga Tomaža Klanečka za nakup nepremičnine v Strelcih, parc. št. 253/18. Gre za obcestno parcelo v občinski lasti v izmeri 102 m². Svetniki prodaji parcele niso nasprotovali, vendar so zahtevali, da občinska uprava najprej pridobi pozitivno mnenje vaškega odbora v Strelcih. Strinjali so se tudi z dodelitvijo služnostne poti preko parc. št. 716/3 v Stojncih, ki bi služila kot dostop do parc. št. 718/5 v lasti Ernesta Kokota in Simone Meznarič. Svetniki so obravnavali tudi vlogo Jožefa Vrčiča za

Na ptujski ranci se je gradnja rečnega pristanišča že pričela. V občini Markovci sta v okviru projekta Vitalizacija ptujskega jezera načrtovani dve vstopno-izstopni mesti v Zabovcih.

nakup dela parc. št. 604/1 k. o. Zabovci. Sklenili so, da se zemljišče da v najem po ceniku o najemu kmetijskih zemljišč, občina pa si zadrži služnost poti. Vaški odbor Stojnci je na občinski svet naslovil vlogo oziroma predlog za asfaltiranje lokalne ceste št. 829091 (cesta k farmam). Svetniki so sklenili, da je asfaltiranje možno, v kolikor bi odpadla novogradnja ceste »ob gaju«, ki je že uvrščena v proračun. V nasprotnem primeru bi se cesta asfaltirala

v letu 2008 ali 2009. Še prej je potrebno doseči dogovor z lastnikom farm o sofinanciranju asfaltiranja. Tudi Vaški odbor Sobotinci je na svet naslovil zahteve ob predvideni izgradnji bioplinske naprave in kogeneracijskega postrojenja za soproizvodnjo električne in toplotne energije, kateri Sobotinčani odločno nasprotujejo. Občinski svet je tako sprejel sklep, da je potrebno vse vloge za potrebna soglasja ob pridobivanju dokumentacije podati na občinski svet. Prav tako je bil sprejet sklep, da je potrebno o stanju na območju govejih farm v Sobotincih nemudoma obvestiti pristojne inšpekcijske službe, ki naj ustrezno ukrepajo.

V nadaljevanju so svetniki za člana sveta Območne izpostave JSKD Ptuj imenovali Janeza Zmazka iz Bukovcev in Darka Meznariča iz Zabovcev. Na znanje so vzeli obvestilo Komisije za kulturo glede obravnave oziroma nesprejema novih meril na občinskem svetu in razdelilnik – izračun dotacij po posameznih kulturnih društvih za leto 2007. Župan je občinske svetnike seznanil še z višino sejnin članov občinskega sveta, posameznih komisij in vaških odborov ter podal primerjave z nekaterimi drugimi občinami na našem območju. Svetniki so zadevo vzeli na znanje. Po nekaterih zanimivih svetniških pobudah in vprašanjih je župan sejo občinskega sveta zaključil.

Problematika sobetinskih farm aktualna vseskozi.

MBK

Foto: **MZ**

Predsedniški kandidat in evropski poslanec Lojze Peterle obiskal Markovce

Lojze Peterle je Slovencem znan kot človek, ki je v procesu osamosvajanja in kasneje v vlogi predsednika prve slovenske demokratične vlade, ko smo dosegli samostojnost in mednarodno priznanje, postavljaj temelje samostojnosti Sloveniji.

V soboto, 30. junija, je Lojze Peterle obiskal regijo Ptuj–Ormož. Srečal se je s številnimi prebivalci občin Ormož, Dornava, Ptuj, Gorišnica in Sv. Tomaž, kjer se je udeležil zaključne prireditve prvega občinskega praznika Občine sv. Tomaž pri Ormožu.

Povabilo občinskega odbora Nove Slovenije Markovci je gospod Lojze Peterle rad sprejel in v popoldanskih urah istega dne obiskal tudi našo občino. V prostorih občine sta ga sprejela predsednik občinskega odbora NSi Markovci Franc Rožanc in župan občine Markovci Franc Kekec ob prisotnosti članov NSi Markovci in nekaterih občinskih svetnikov.

Župan Franc Kekec je v kratkih besedah predstavil našo občino, njen razvoj, cilje in tudi težave, s katerimi se srečujemo pri načrtovanju naših razvojnih projektov.

Predsednik občinskega odbora NSi Franc Rožanc je v svojem kratkem nagovoru poudaril odgovorno vlogo, ki jo ima svetniška skupina NSi pri soodločanju in načrtovanju razvoja naše občine. "Prevzeti nase odgovornost pomeni zaupati samemu sebi, svojim sodelavcem, pomeni verjeti občanom, ki bodo naše rezultate kritično

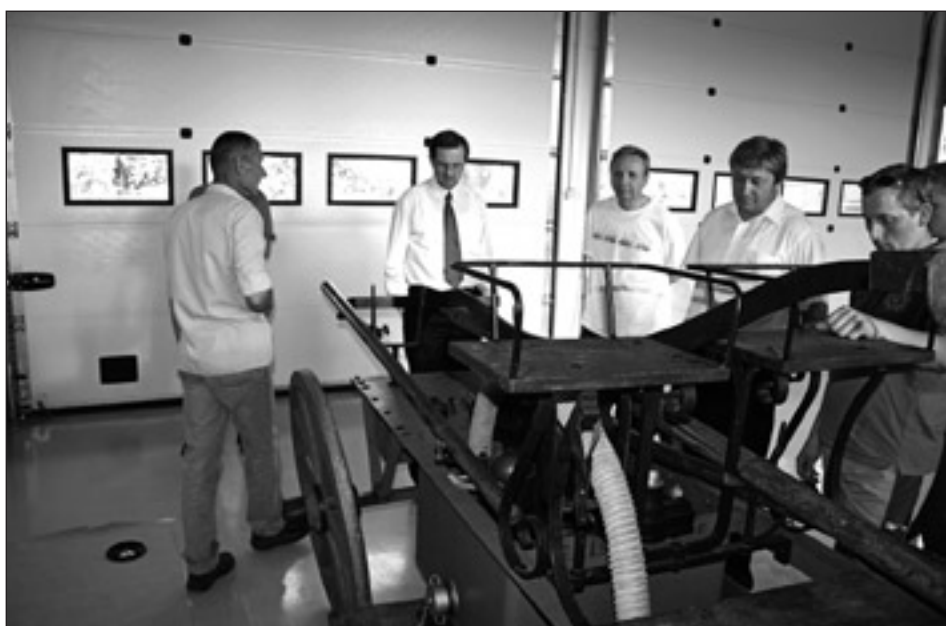
Predsedniški kandidat Lojze Peterle na obisku pri županu Francu Kekcu

ocenili, nas pogrjali, le redko pa pohvalili. Skupaj z županom nenehno iščemo poti in stezice do kar se da večje blaginje naših občank in občanov," je poudaril predsednik OO NSi Markovci.

Gost Lojze Peterle je v svojem kratkem nagovoru orisal politično situacijo v državi ter se osredotočil na lik predsednika države kot izjemno pomembno funkcijo, katere beseda naj bi imela vpliv na dogajanje v državi. "Predsednik mora utrjevati zaupanje državljanov v državo, za kar je potrebna čista preteklost, jasna beseda,

Organist Andrej Kramberger je Peterletu razkazal malo večje „orglice“.

Markovski gasilci so predstavili zgodovinski primerek stare brizgalne.

spособnost povezovanja in odločno posredovanje, kadar gre za odklone političnega razvoja od ustavno zapisane smeri," je poudaril predsedniški kandidat Lojze Peterle.

Po krajšem razgovoru s predsedniškim kandidatom, županom in člani OO NSi smo si vsi prisotni ogledali in poslušali čudovite zvoke novih markovskih orgel ter se nato sprehodili do novega vaško-gasilskega doma v Markovcih, kjer so domačini zaključevali z vsemi pripravami na slovesno otvoritev naslednjega dne.

Želimo si, da predsedniško mesto naše mlade države zasede človek, ki je soustvarjal Slovenijo, ki verjame v prihodnost in ki ima visoko moralno-politično avtoriteto. To pa je zagotovo kandidat Lojze Peterle.

Franc Rožanc,
predsednik OO NSi Markovci
Foto: **Darko Meznarič**

Paša škotskega goveda v Šturmovcu?

Krajinski park Šturmovci, zaščiten z občinskim odlokom občine Ptuj leta 1979, je doživljal različen proces spreminjanja življenjskih pogojev.

Pred elektrarno Formin in pred izgradnjo jezera je bil življenjskega pomena za vasi Nova vas, Markovci in Zabovci. Kmetijstvo je doživelo veliko sprememb – nekdanje ekstremno kmetijstvo je postalo intenzivno na osnovi ekonomije. Redke so kmetije, ki za rejo živine še uporabljajo pašnike v Šturmovcu. Košnja se v Šturmovcu ukinja, kar povzroča divje zaraščanje in izgubljanje prvobitnih rastlinskih in živalskih združb. Veliko negativno spremembo v življenju Šturmovcev je povzročil padec podtalnice, kot posledica gradnje jezera in HE Formin. Negativne posledice za življenje ptic pa povzroča tudi sprememba namembnosti njivske površine, ki jih v Šturmovcu prej ni bilo, saj je Drava prej mnogokrat poplavljala, danes redko.

Krajinski park Šturmovci je s pristopom Slovenije v EU postal eden izmed mnogih parkov v Sloveniji, ki je še dodatno zaščiten leta 2004 z Naturo 2000. V področjih, ki so zaščiteni z Naturo 2000, vlada posebni režim gospodarjenja: s ciljem po ohranjanju avtohtonih in endemitskih (samo tu živčih) rastlinskih in živalskih vrst. V projektu TRUD (Trajnostno ravnanje in upravljanje s področjem ob Dravi), ki ga je financirala EU, smo želeli občine ob Dravi, ki smo se vključile v ta projekt z MRA, ohraniti to, kar je še ostalo od naravne dediščine ob Dravi oziroma v Šturmovcih.

Pokrajina krajinskega parka Šturmovci naj bi bila primerna za prosto rejo škotskega goveda.

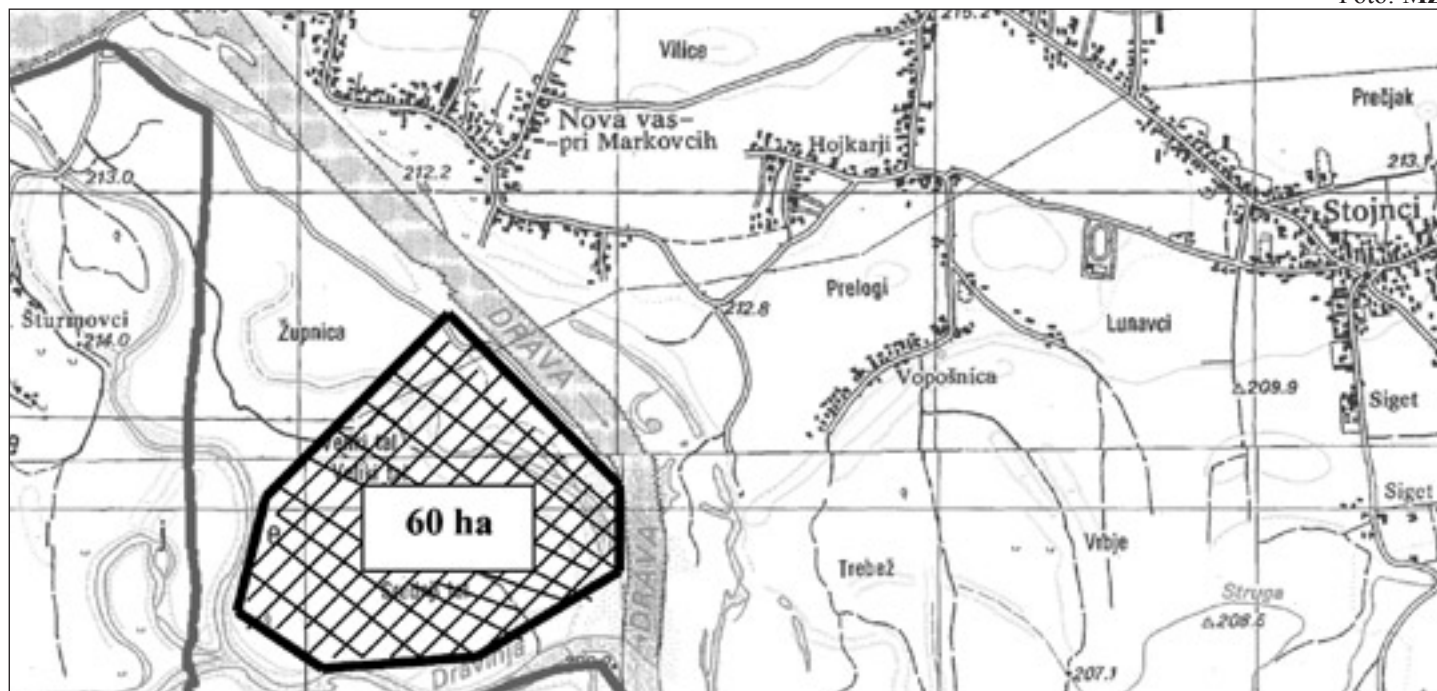
Pomembni za ohranitev naravne dediščine v Šturmovcih sta košnja in paša, ki ju ohranjajo redki kmetje. Občini Markovci in Videm skupaj z E-zavodom in Ptujem poskušata s projektom Uvajanje škotskega goveda v Šturmovcu preprečiti nadaljnje zaraščanje Šturmovca. V kolikor bo projekt potrjen, bodo sredstva zagotovljena iz EU in iz Norveškega sklada.

Za začetek – poskusno uvajanje – bi za to pašo namenili okrog 60 hektarjev med Dravo in Dravinjo. Po odobritvi projekta bodo z lastniki tega območja stekli dogovori o najemu ali prodaji parcel za pašo govedu, ki preživi v naravi brez posebne

skrbi leto in zimo. Pri tem projektu je ohranjanje paše in košnje pomembnejše pred dohodkom od goveda, ki daje dohodek le od prireje mesa. Ob predstavitvi projekta na Vidmu in v Novi vasi je nastalo nekaj pomislekov, o katerih se bo treba v projektu še dogovoriti. Sašo Erlih, ki projekte pripravlja, je na mnoga vprašanja že odgovoril, kako se bo projekt izvajal. Večina poslušalcev je projekt sprejela, kajti zavedati se moramo, da bo le na tak način Šturmovec postal to, kar bi iz njega radi naredili pod zaščito Nature 2000.

Župan **Franc Kekec**

Foto: **MZ**

Gradnja bioplinske elektrarne: da ali ne?

Zadnjih 40 let je človek doživel izredni razvoj v družbi in tudi v gospodarstvu, da mu komaj še sledimo.

Tega razkošja se ne da ustaviti – kako pa? Saj se ne želimo odpovedati bonitetam – standardu, ki nam ga nudita tehnika in znanost. Kdo bi se odpovedal avtomobilu, TV, dobri hrani in vsem dobrinam, ki niso tudi najbolj potrebne. Postali smo veliki potrošniki energije, ki postaja vedno dražja, predvsem fosilna energija, ki tudi ni neomejena. Posledice pretirane potrošnje energije so vedno bolj očitne. Toplogrednih plinov je vedno več in obolenj sevanja UV-žarkov vedno več. Če želimo ohraniti vsaj sedanje stanje, ki že ni več najboljše, moramo začeti razmišljati, kako naprej. Verjeti znanosti, ki ima odgovor na vprašanje: Kako naprej? Sonce, veter in voda so neusahljivi viri energije – imenovane alternativne energije (nadomestilo za nafto, premog in zemeljski plin, ki ustvarjajo toplogredne pline). Sonce – izvorna energija – je skozi evolucijo zemlje ustvarjalo tudi fosilno energijo, danes pa energijo v biomasi, za katero se porablja CO₂ (toplogredni plin) in ob tem obnavlja zemeljsko ozračje. V bodoče moramo razmišljati, kako čim več energije dobiti iz biomase (sonca) kot nadomestilo za nafto. Znanost in tehnika že sledita tem trendom, le verjeti je treba v znanost. Biomase imamo dovolj in jo znamo pridelati tudi nove količine, ki v naravi aerobno trohniijo počasi in nekontrolirano. Pri tem se energija počasi nekoristno sprošča, brez učinka za človeka. Ta biokemijski proces, zaprt z anaerobnim vrenjem, daje ogromno alternativnega plina (zemeljskemu) za pogon motorjev-generatorjev, ki lahko ustvarjajo elektriko, ki je najčistejša energija. Ta biokemijski proces povzročajo bakterije (anaerobne). Najbolj ugodne so tudi v govejem prebavnem traktu

(tudi v človeku, ki povzročajo ali ustvarjajo pline).

Gospodarsko razvite dežele, tudi ekološko osveščene, imajo že mnogo bioplinskih naprav za proizvodnjo elektrike brez novih količin CO₂. Naša soseda Avstrija ima že nad 520 bioplinskih elektrarn in ogromen prihranek pri nafti. Ekološki pomen pa je še večji, ni novih toplogrednih plinov. Pri proizvodnji elektrike nastaja približno 1,5 krat več toplote, katero se da koristno porabiti za ogrevanje.

Slovenija kot podpisnica Kiotskega sporazuma začenja z uvajanjem bioplinskih elektrarn (imamo jih že šest). Pri teh napravah je pomemben predvsem ekološki faktor. Najboljši medij (tekočina) je namreč gnojnica z gnojem vred, ki ima še mnogo energije v sebi. Zato se bioplinske naprave gradijo največkrat ob govejih in prašičjih farmah. Za kmetijstvo in rabo gnojnice je to še posebej pomembno. V občini Markovci je možnost za sedmo bioplinsko elektrarno z močjo 1 MW na farmi v Sobotincih. 1100 govejih pitoncev povzroča probleme kmetijcem in okolju. Najboljša sanacija farme je bioplinska naprava, saj tako na dvorišču farme ne bo več gnojnih jam. Sistem odvajanja gnojnice do fermentorjev je zaprt. Tudi muhe ne bodo imele možnosti razvoja. Okolje je lahko samo boljše kot sedaj (z obstoječo gnojnico in koruzno biomaso). Pomembna pa je toplotna energija, ki bo na razpolago za ogrevanje stanovanjskih hiš v Sobotincih in Zagojčih. Poraba nafte bo močno padla, kar pomeni veliki ekološki prispevek ob nižji ceni ogrevanja! Nasprotniki bioplinske elektrarne, premislite!

Ali res nikomur nič več ne verjamemo?

Župan **Franc Kecec**

Foto: **MZ**

Ogled bioplinskih naprav – ekskurzija vaščanov iz Sobotincev

Ekskurzija ogleda bioplinarn je bila organizirana 6. junija z odhodom iz Sobotincev ob 9. uri. Stroške je v celoti pokrtil potencialni investitor bioplinske naprave v Sobotincih. Ekskurzije bi se lahko udeležilo vsaj 50 udeležencev, žal se jih je le slaba polovica.

Ker interes za proizvodnjo in energetskega rabo bioplina v Sloveniji narašča in ker tudi prebivalcem Sobotincev grozi takšna investicija, se je investitor odločil, da nam bo pokazal, kaj bioplinarna je in kako deluje.

Najprej nas je pot vodila na bioplinarno Kolar v Logarovcih, ki je začela obratovati pred kratkim. To bioplinarno smo si natanko ogledali in imeli predavanje o njenem delovanju. Po ogledu te bioplinarne so nas pogostili na kmečkem turizmu Darinke Kolar v Logarovcih. Ko smo se dodobra okrepčali, smo se odpravili proti posestvu Nemščak, kjer smo si ogledali eno največjih bioplinarn v Evropi. Tudi tukaj smo se sprehodili med objekti in si ogledali njihov proces dela. Po ogledu bioplinarne Nemščak smo se odpravili v sosednjo Avstrijo, natančneje v Mureck, kjer smo si ogledali še eno bioplinarno. Na tej bioplinarni pa za razliko od ostalih dveh niso imeli nobenih živali. Gnojevko so v bioplinarno vozili kar okoliški kmetje.

Omeniti moram, da so bile vse bioplinarne očiščene in urejene. Glede smradu pa lahko rečem le, kar enemu smrdi, mogoče drugemu ne. Naj še opomnim, da je povsod, kjer so živali, tudi smrad. Eno brez drugega pač ne gre.

Na ekskurziji smo lahko opazili, da je naš župan Franc Kecec zelo poučen o teh zadevah in bi nas lahko kar sam vodil na tej ekskurziji, medtem ko je bil sam investitor Karel Korent dokaj tiho. Ogledali smo si le bioplinarne, kjer imajo svinje in ne govejih pitancev.

Bioplinarna, da ali ne? Ne vem, ne poznam odgovora, povem pa lahko le, da je škoda, da se izleta ni želelo udeležiti več vaščanov. Na vprašanje, ali bioplinarna bo ali ne, tudi nimam odgovora. Opomnim pa lahko le to, da so vse te tri bioplinarne, ki smo si jih ogledali, oddaljene od prve hiše vsaj 300 metrov in ne tako kot v Sobotincih pet metrov.

Človek se potem lahko le sprašuje.

Andreja Horvat

Gasilsko-vaški dom Markovci predan svojemu namenu

1. julija se je za Markovce zgodil velik dogodek. Svojemu namenu je bil predan gasilsko-vaški dom, ki stoji na mestu, kjer je bil leta 1943 zgrajen sokolski dom, kasneje pa dograjen gasilski dom, ki je bil 28. avgusta 2004 porušen.

Gradnja novega gasilko-vaškega doma je trajala dva meseca manj kot tri leta, prostore pa nudi razen gasilcem še etnografskemu društvu in občinskemu odboru Rdečega križa Markovci.

Grajen je v treh etažah. V spodnji etaži je dvorana, ki lahko sprejme dvesto gostov. Zraven nje je še skladišče, večji večnamenski prostor in sanitarni prostori. V srednji etaži so garaže za tri vozila in garderoba, v kateri je prostora za 32 operativnih gasilcev. V mansardah so prostori že prej omenjenih dveh društev in dve pisarni gasilskega društva. Zraven je še manjša sejna soba, ki bo na razpolago vsem uporabnikom gasilskega doma.

Predračunska vrednost gradnje gasilskega doma je bila 411.876 €. Od tega je občina za samo gradnjo prispevala 354.698 €. Razliko, to je 57.000 €, pa mora društvo zbrati samo oziroma opraviti dela v navedeni vrednosti. Zaradi manjših sprememb izvajalcev na samem objektu, ki so bile nujne, pa bo gradnja nekoliko dražja (pridobivanje PID-ov, tehničnega pregleda in uporabno dovoljenje).

V paradi gasilcev, ki je bila ob slovesnem odprtju novega doma organizirana na nivoju gasilske zveze, je sodelovalo 172 uniformiranih gasilcev, med katerimi pa ni bilo markovskih, saj so le-ti morali biti pripravljene na pogostitev gostov. Zbralo se je tudi lepo število domačinov in gostov.

Stari gasilski (sokolski) dom so zgradili leta 1943, porušili pa 2004.

Vrvico na vhodu v dom so prerezali župan Franc Kekec, predsednik PGD Markovci Marko Lepoša, poveljnik Franc Prelog in regijski poveljnik Janez Liponik.

Med najpomembnejše prav gotovo spada mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej, ki je blagoslovil gasilski dom skupaj z domačim župnikom Janezom Maučecem in nekdanjim markovskim kaplanom Jožetom Rajnerjem. Prisoten je bil predsednik GZS Ernest Eöry, pomočnik direktorja Uprave za zaščito in reševanje RS Branko Dervodel, župan občine Markovci Franc Kekec, župan MO Ptuj dr. Štefan Čelan, podžupana občin Hajdina in Zavrč, številni predstavniki gasilskih organizacij in gasilci iz Budimpešte, ki že tradicionalno sodelujejo z gasilci iz Markovcev.

Na prireditvi, ki jo je vodila Milka Liponik, in v kulturnem programu, ki se je prepletal skozi številne nagovore prisotnih gostov, je najprej zapel MoPZ KD Markovci pod vodstvom Srečka Zavca, nato ljudske pevke pod vodstvom Angele Liponik, na koncu pa so v lepi koreografiji zaplesale »Štrnovske grabljice iz občine Markovci« pod vodstvom Stanke Knapič. Godba na pihala občine Markovci, ki jo vodi Helena Bezjak, je že na samem začetku s svojimi izbranimi

melodijami naznanila slavnostne trenutke in kasneje skozi celo prireditev navduševala številno občinstvo.

Blazino s ključem gasilsko-vaškega doma in škarje za prerez vrvic je županu občine Francu Kekcu, predsedniku društva Marku Lepoši, poveljniku društva Francu Prelogu in članu društva Janezu Liponiku, ki je tudi član poveljstva GZS in regijski poveljnik za Spodnje Podravje, prinesla Neža Bezjak, soseda doma in v mladih letih zelo aktivna na kulturnem področju.

Po bogatem kulturnem programu, blagoslovu gasilske zastave, ki so jo prinesli Madžari, podelitvi številnih zahval in po nagovorih slavnostnih govornikov je bil gasilsko-vaški dom odprt za vse udeležence, ki so si z veseljem pogledali vse prostore.

Domov se je vrnila tudi vprežna gasilska črpalka, ki je več kot deset let zaradi pomanjkanja in neustreznih prostorov »služila« pri šoštanjskih gasilcih, ki so lepo ravnali z njo.

Sledil je drugi del otvoritve, na katerem so se izkazali domači člani gasilskega društva z močno podporo vaščanov, ki so z veseljem priskočili na pomoč. Sodelovali so na zaporah cest, v kuhinji, za šankom, poskusili pa smo lahko tudi, kakšno pecivo znajo speči markovske gospodinje. Vsi si zaslužijo veliko pohvalo.

JL

Foto: Langerholc, Rado Škrjanec

20. Memorial za pokal Ivančka Horvata in Marjana Bračiča

23. junija se je na športno rekreacijskem igrišču v Zabovcih odvijal 20. Memorial za pokal Ivančka Horvata in Marjana Bračiča.

Preden se je letošnje 20. jubilejno tekmovanje pričelo odvijati, je tajnica društva prisotnim, predvsem pa vsem pionirjem, predstavila namen tekmovanja. Predvsem je želela predstaviti dva nadebudneža, ki sta takrat stara devet in deset let prav tako tekmovala v pionirskih vrstah.

Ivanček Horvat se je rodil 29. 8. 1975 družini Friderika in Terezije Horvat. Vse do konca prvega razreda, katerega uspeha so se veselili vsi člani družine, je bil Ivanček zdrav in razigran fant. V drugi polovici drugega razreda pa je Ivančka dobesedno ugrabila neozdravljiva bolezen.

Vsi domači so se veselili vsakega njegovega izboljšanja, vendar je bil njegov in njihov boj 6. avgusta leta 1984 zastoj. Umril je v mesecu, ko so se njegovi vrstniki podili po dvoriščih, nekateri so odpotovali na morje, spet drugi so počeli kdo ve kaj, star komaj devet let.

Marjan Bračič se je rodil 27. 11. 1966 staršema Ignacu in Mariji Bračič. Bil je nasmejan in razigran fant, vedno rdečih ličk, rad je prijazno pozdravljal vse vaščane na poti v šolo.

V času usodne nesreče je obiskoval četrti

razred. Bil je zelo uspešen učenec.

6. 11. 1976, tri tedne pred 10. rojstnim dnevom, se je Marjan za vedno poslovil.

V spomin na mlada fanta v Zabovcih tako že vrsto let prirejajo memorialno gasilsko tekmovanje. Pobudnika spominskega pionirskega tekmovanja sta bila pred leti takratni poveljnik Jože Janžel in tajnik Gvido Čepin.

Prvo tekmovanje je bilo 29. avgusta 1987, in sicer za pokal Ivančka Horvata. Gvido Čepin je za Ptujski tednik takrat napisal: »Bil je priden učenec in aktiven gasilec in pionir. V njegovi družini sta bila gasilca že stari oče in oče, tako da je imel vzor obeh.«

1. mesto je na takratnem pionirskem tekmovanju dosegla skupina pionirjev iz Bukovcev.

Nekaj let kasneje se je pokal Ivančka Horvata preimenoval v Memorial za pokal Ivančka Horvata in Marjana Bračiča.

Zaradi dogodkov, ki jih je v zadnjem času kar precej, se je letošnjega 20. jubilejnega tekmovanja udeležilo šest skupin. Zmagala je skupina pionirjev iz Spuhlje, ki je osvojila tudi prehodni pokal.

Da pa srečanje le ne bi bilo samo strogo tekmovanje pionirjev, so se na koncu pionirji prelevili v sodnike, sodniki pa v starejše pionirje. Pa naj kdo reče, da

sodniki vedo vse. Sodniki – pionirji so jim kar precej zagodli, s tem pa ustvarili čudovito vzdušje med mladimi. Še navijačev ni bilo pravih, saj so se vsi pionirji pridružili sodnikom – pionirjem. Skratka, zaključek tekmovanja je bil nepozaben.

Na kratko sem poskušala predstaviti vrstni red dogodkov, vam predstaviti dva takratna fantiča, ki sta se z velikim ponosom urila, se učila in poskušala na tekmovanjih dati vse od sebe.

Na koncu bi se rada zahvalila obema družinama, da se vedno znova udeležujejo tekmovanj.

Spoštovani družini Horvat in Bračič! Vemo, da vas vsako leto vedno znova spomnimo na bolečino, katere brazda je še vedno globoka. Do vas čutimo še vedno globoko sočutje, vsako tekmovanje in predstavitev njunih malih osebnosti pa nam pomagata ohranjati njun spomin.

Naj svoje pisanje zaključim z verzom, ki krasni enega od nagrobnih plošč naših preminulih pionirjev:

*Nič ne jokajte za mano,
da je zgodaj prišla smrt.
Vrtnar božji svojo cvetko
je presadil le v svoj vrt ...*

Jana Janžel

Spoštovani markovski gasilci in naši sovaščani!

Vaščani in seveda drugi udeleženci slavnostne otvoritve gasilsko-vaškega doma, ki je bila v začetku julija, se zahvaljujemo vsem gasilcem: od vodilnih za brezhibno izpeljan uradni del prireditve, moškimi kuharjem, ki so s svojimi pomočnicami pripravili okusne pečenke in ostalo hrano, mladim puncam in fantom za vso postrežbo, ki je bila zelo hitra, našim nadebudnim mladim gasilcem, ki so v slabih dveh urah prodali vse srečke za srečelov, markovskim ženam in dekletom za čiščenje, za vso peko slastnega peciva in vsem, ki ste kakor koli pomagali pri izvedbi celotne prireditve.

Markovčani smo sami sebi dokazali, da se v danem trenutku znamo povezati in izpeljati projekte na nivoju in to nam bo moto tudi za v bodoče.

Iskrene čestitke!

Zahvala gasilcem za pomoč

Rdeči petelin je v Novi vasi pri Markovcih v zadnjem času večkrat zapel. Eden izmed požarov je bil tudi pri družini Ljubec, kjer je pogorelo gospodarsko poslopje. Gasilci iz Nove vasi so se sicer izkazali pri vsakem gašenju požara, ki jih v zadnjem času v Novi vasi res ni bilo malo, kar pa vzbuja skrb tudi pri krajanih. Ker pa so gasilci humanitarno, prostovoljno društvo, priskočijo na pomoč vedno, ko je to potrebno. Tako je bilo tudi pri družini Ljubec, ki se gasilcem PGD Nova vas iskreno zahvaljuje za vso pomoč, saj so jim pomagali ne le pri gašenju, ampak tudi pri odpravljanju posledic požara naslednje dni.

Le rasti nam lipa na veke in varuj slovensko zemljo!

Tako nekako smo priredili slovensko narodno in jo zapeli po ljudsko. Pravzaprav je bilo vse po ljudsko, ali če uporabim zadnje dni tolikokrat izgovorjeni izraz: bilo je sproščeno. Na vaški ledini, »tam gori za našo vasjo«, smo se zbrali Zabovčani v nedeljo, 24. junija, ob mladi lipi in postavljenem kozolcu s prijaznim pozdravom vsakomur, ki obiše našo vas.

In neverjetno veliko je prišlo Zabovčanov, ki se zadnjih nekaj let niso ravno množično udeleževali prireditev. Tokrat je bilo drugače. Blagoslov lipa, simbola slovenstva, in prisotnost najvišjih lokalnih posvetnih in cerkvenih osebnosti vedno vžge. Škoda le, da je moralo preteči šestnajst let, da smo se v občini Markovci prvič spomnili praznika dneva državnosti. To ni bila proslava, kot smo je vajeni, to je bilo »Prvo druženje pod vaško lipo« – tako ga je poimenoval Franc Šimenko, predsednik vaškega odbora Zabovci.

Scena je bila neskončno lepa: koruza, ki nam je dajala senco, je že poganjala cvetove, prostrano zabovsko polje s pšenico je čakalo na žanjice (beri kombajne), jasno nebo in toplo sonce, pesem, slovenska beseda o prazniku, molitev in rečem vam, akustika je bila boljša kot v vseh naših najdražjih vaških, gasilskih, prosvetnih, večnamenskih, pa še kakšnih dvoranh naše občine.

Župan Franc Kekec s soprogo Hedviko, domačin Jože Cigula in predsednik vaškega odbora Zabovci Franc Šimenko

Tokrat so se Zabovčani resnično izkazali pri petju, saj domača, ljudska še vedno živi, članice društva podeželskih žena nas razvajajo s pripravo dobrot, skoparili niso niti vinogradniki, za prijetno vzdušje je poskrbel nepogrešljivi harmonikar Milan. Največ dela pa je opravil Janez Krajnčič, ki je ob božiču izdelal vaške jaslice tokrat

Skupinska fotografija Zabovčanov na dan državnosti ob vaški lipi

pa kozolec in prepričana sem, da to ni bil njegov zadnji izdelek.

Veseli smo bili, da je s svojim pompoznim prihodom in blagoslovom lipa »pridirjal« na vaško ledino v Zabovce tudi naš gospod župnik Janez Maučec in da je kljub nedelji, ki jo ima rad vsak le zase in družino, naše druženje s svojo prisotnostjo in nagovorom počastil tudi naš župan gospod Franc Kekec s soprogo Hedviko. Morda pa se bomo pod vaško lipo bolje sporazumevali, predvsem pa bolje spoznali.

Na druženju je bilo izrečenih veliko lepih besed o naši tako majhni, pa najlepši domovini Sloveniji. Ali se zavedamo, kaj pomeni mir, svoboda in varnost, ali smo hvaležni, da jo imamo, končno, svojo domovino? Morda pa bi

ob naslednjem prazniku, prazniku, ko bo domovina zopet praznovala, le izobesili več slovenskih zastav, morda bi se lahko »zgodila« tudi kakšna maša za domovino!

Kaj pa pravite vi?

Danica Tement
Foto: Aleš Šimenko

Naše romanje na Brezje

V soboto 30. junija smo se tudi nekateri Markovčani udeležili romanja k Mariji Pomagaj na Brezje.

Romanje je organizirala Mariborska nadškofija. Z nami romarji je bil tudi naš župnik Janez Maučec. Peljali smo se po že ustaljeni poti: Tepanje, Mengeš, Kamnik, mimo Brnika do skupnega cilja. Slovesno bogoslužje je vodil mariborski nadškof dr. Franc Kramberger. V letošnjem letu obeležujemo stoletnico kronanja in 60 let, odkar se je Marija kot „begunka“ vrnila nazaj na Brezje. Brezje je v Sloveniji, zraven Ptujске Gore in Svete Gore pri Gorici, največji romarski kraj. Ljudje smo Brezje vzeli za svoj romarski kraj, saj že stoletja prihajamo tja in prosimo za milost uslišanja in za zdravje sebe in svojih bližnjih. Papež Janez Pavel II. je med svojim obiskom Slovenije leta 1995 cerkev romarskega svetišča na Brezju povišal v baziliko.

Sicer pa je Slovenija – dežela na sončni strani Alp – posejana s cerkvami, manjšimi in večjimi. Približno 1650 jih je in nekatere med njimi smo opazovali tudi med potjo našega romanja. Bil je res čudovito in doživeto.

Alojz Lovrenko

Novo vodstvo društva upokojencev Markovci

Društvo upokojencev (DU) Markovci je po svojem številu članov, trenutno jih je 742, eno večjih tovrstnih društev in je tudi član Pokrajinske zveze društev upokojencev Podravja in Zveze društev upokojencev Slovenije.

Člani društva smo se konec pomladi zbrali na rednem letnem občnem zboru, na katerem je prišlo do nekaj kadrovskih sprememb v celotnem upravnem odboru. Upam, da bodo prinesle tudi nekaj novega elana in z njim tudi kake novosti.

Še v letošnjem letu imamo v načrtu nadaljevati z adaptacijo našega društvenega objekta v Markovcih 42, kjer bomo obnovili eno stanovanjsko enoto in jo nato oddali v najem, pa tudi ob objektu nameravamo odstraniti stari pomožni objekt (drvarnico), ki stoji tako, da že skoraj kazi okolje. Novo drvarnico bi zgradili kot prizidek. Kako daleč bomo lahko navedeni projekt izvedli, je seveda odvisno od sredstev, ki pa jih tudi pri upokojencih vedno primanjkuje. Za omenjena dela nam je nekaj že namenila občina Markovci, za kar se ji zahvaljujemo, vendar pa to ne bo zadoščalo.

Kar pa se tiče naše osnovne dejavnosti, to je zadovoljevanje čim širše interese upokojenk in upokojencev ter ohranjanje in izboljševanje kakovost življenja na vseh področjih, bomo obdržali že vse standardne aktivnosti (izlete, letovanja, rekreativna športna udejstvovanja, praznovanja, razne druge oblike druženj, obiske bolnih in onemoglih v zdravstvenih ustanovah in na domovih, različna predavanja). Omenjene aktivnosti bomo skušali organizirati po področjih (socialno-zdravstveno, športno-rekreativno, kulturno, izobraževanje in informiranje, izletništvo, družabna srečanja in letovanja) in tako k aktivnemu sodelovanju vključiti čim več naših članov. Sam razmišljam o anketi, ki bi jo izvedli med člani, ter jih tako skušali animirati za aktivnejše sodelovanje in iz nje dobiti informacije, kaj naši člani od društva dejansko pričakujejo, oziroma kaj si želijo, da bi društvo organiziralo – seveda v okviru zmožnosti in pristojnosti. Prav tako razmišljam, kako organizirati čim hitrejše obveščanje članstva in sprejemanje povratnih informacij tudi z uporabo sodobnih medijev (internet, elektronska pošta), vendar pa večina upokojencev teh medijev ne uporablja, mnogi pa niti GSM-telefonije ne.

Seveda bomo v društvu sproti spremljali tudi aktualna družbena dogajanja in se

skušali čim hitreje in učinkovito odzivati na različne spremembe, predvsem seveda tiste, ki se tičejo upokojenske problematike. Prav tako se bomo odzivali na vabila in priporočila krovnih organizacij, tako na pokrajinskem kot na državnem nivoju.

Anton Majerič,
predsednik DU Markovci
Foto: MZ

Izvedeli pa smo tudi, da je dolgoletni „oče“ markovskega upokojenskega društva Janez Majer v teh dneh praznoval 80. rojstni dan in da so mu ob jubileju zaplesale tudi naše markovske „mladenke“, Šturmovske grabljice iz občine Markovci. Seveda pa g. Majerju ob jubileju čestitamo tudi mi in želimo še veliko zdravih ter zadovoljnih let.

Uredniški odbor

Od desne: dolgoletni predsednik DU Markovci Janez Majer, ob njem županova soproga Hedvika Kecek in novoizvoljeni predsednik Anton Majerič.

Hišni ansambel DU Markovci

KUD Markovski zvon: pestro vse do konca sezone

Po svečanem blagoslovu novih orgel na Markovo nedeljo, 22. aprila letos, smo člani KUD Markovski zvon počivali le kakšen teden, nato pa začeli uresničevati načrte, ki smo si jih zadali že v začetku. Pripravili smo prvi orgelski koncert v naši cerkvi, povabljeni smo bili na poroko v Nemčijo, udeležili smo se cerkvene revije v Gorišnici ... Med vsemi temi nastopi pa ne smemo pozabiti še na sv. obhajilo, sv. birmo in na nešteto porok v naši župniji, tako "navadnih" kot zlatih.

Na povabilo našega pevca Draga Ciglariča smo v petek 18. in soboto 19. maja obiskali Nemčijo, natančneje mesto München. Zraven krajšega izleta, ki smo ga imeli v petek, smo v soboto zapeli na poroki njegove sestre. Bili smo ponosni, da smo markovsko petje znova ponesli izven meja naše države. Preživeli smo prijeten konec tedna, poln smeha, petja in veselja.

V župniji smo se odločili, da bomo orgle zraven spremljanja bogoslužja in drugih cerkvenih priložnosti uporabili tudi za izobraževanje novih organistov, predvsem pa si želimo, da bi na orglah izvedli čim več orgelskih koncertov in drugih vokalno-instrumentalnih koncertov ob spremljavi orgel.

Tako smo 26. maja lahko prisluhnili prvemu čudovitemu orgelskemu koncertu in predstavitvi registrov novih orgel pod naslovom "Pozdravljene, ve orgle nove". Koncert, ki ga je omogočila župnija sv. Marka, KUD Markovski zvon, Občina Markovci, Orglarska delavnica Maribor in restavracija Gastro, je potekal v komorni zasedbi. Predstavili sta se nam Marjeta Urbanič na orglah in domačinka Mojca Sok na flavti. Urbaničeva je junija lani uspešno diplomirala na Visoki šoli za glasbo in upodabljačo umetnost v Stuttgartu, večkrat pa je bila nagrajenka raznih glasbenih tekmovanj. Tudi Mojca Sok je leta 2004 na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. F. Rupel diplomirala z odliko. Njun program je obsegal skladbe priznanih skladateljev, Bacha, Widorja, Marcella, Loeilleta ...

Orgle, ki jih strokovnjaki imenujejo "kraljica vseh instrumentov", imajo lahko več sto ali celo več tisoč piščali. Vsaka zase je samostojna, ima svoj glas, a če se naenkrat oglasita dve, tri, deset ali celo več, slišimo lepo harmonijo, sozvočje, neko edinstvo in medsebojno povezanost med njimi. V novih markovskih orglah je 1487 različnih piščali. Da so orgle že po zgradbi in sestavi zanimiv instrument, smo se lahko pre-

pričali farani, ko smo spremljali orglarske mojstre ob izdelavi in montaži na koru.

Kako pa so dejansko sestavljene in kakšni toni prihajajo iz teh piščali, pa nam je pojasnil orglarski mojster Zlatko Munda. Prvi koncert, na kate-rega smo vsi že nestrpno čakali, je uspel v polni meri.

V našo župnijo smo letos kar dvakrat povabili g. nadškofa dr. Franca Krambergerja. Blagoslovil je nove orgle, mazilil pa je tudi naše birmance ob prihodu svetega Duha. Ob tej slovesnosti, potekala je v soboto 9. junija, smo zapeli tudi pevci in tako skupaj z Zvončki polepšali bogato bogoslužje.

Sledile so še "zadnje vaje" za zadnji nastop. 24. junija smo se, tako kot vsako leto, udeležili cerkvene revije pevskih zborov, ki je letos potekala v sosednji župniji sv. Marjete v Gorišnici. Na reviji je sodelovalo 12 zborov iz dekanij Ptuj-Zavrč. Zapeli so cerkveni pevci iz Dornave, s Polenšaka, Hajdine, trije zbori iz Ptuja (sv. Ožbalt, sv. Viktorin in sv. Peter in Pavel), Cirkulan, Vidma, Kidričevega, Gorišnice in mi, iz Markovcev.

Ker znotraj naše župnije deluje več zborov, ki so povezani v KUD Markovski zvon, smo se odločili, da se bomo revije udeležili Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko in Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček. Ker se zborovodja MeCPZ sv. Marko zaradi službene zadržanosti revije ni mogel udeležiti, je nastop vodila korepetitorica Alenka Rožanc. Zbor je instrumentalno spremljal Andrej Kramberger.

Pohvalimo lahko tudi naši mladi pevki, Niko in Nino, ki sta se konec junija odpravili na pevski tabor Slovenskega otroškega zbora 2007 v Ljubljano. Teden dni so peli in se pripravljali ter tako sestavili čudoviti program pesmi, ki so jih izvedli na dveh koncertih. Letos so enega izvedli tudi na Ptuj, v cerkvi sv. Petra in Pavla. Nasled-

Glasbenici Mojca in Marjeta

nje leto se jim bodo sigurno pridružile še ostale pevke.

In tako si lahko sedaj končno malo odpohčujemo. Za nami je uspešna sezona, katere krona je velika pridobitev, nove orgle. Potrebnih je bilo veliko vaj, veliko priprav in odrekanj, a nam je s skupnimi močmi uspelo. Počitnice nam bodo prišle prav, čeprav kakšna poroka ob sobotah ne bo zmanjkala – Bogu v čast in nam v veselje. Pa na snidenje do jeseni!

Alenka Rožanc

Foto: **Darko Meznarič**

Društvo mladih – Igre klasja 2007

Končno so se za učence, dijake ter mnoge študente že pričele tako težko pričakovane počitnice. Nekateri jih bodo preživeli delovno, mnogi kje na obalah morja, drugi tako, tretji drugače. Mi smo se v našem društvu, Društvu mladih občine Markovci, odločili, da pričnemo letošnje počitnice na šaljiv in zabaven način. V soboto 30. junija smo namreč v Bukovcih pred vaško dvorano organizirali druge Igre klasja.

Ekipam, ki so se odločile, da letos spet poskusijo srečo na naših šaljivih igrah, smo pripravili pet iger. Pri vsaki igri so spretni tekmovalci pokazali različne vrline, ki jih odlikujejo. Za začetek so nam prikazali, kako bi si pomagali pri prenašanju jajc (surovih seveda), če bi imeli zlomljeni obe roki. Se sprašujete kako? Vzeli bi si pomočnico, jajce naslonili na čelo, pomočnica bi svoje čelo naslonila na drugo stran jajca in tako bi le-to priromalo na željeni cilj. Vendar nekateri niso ravno preveč nežni, ali pa se tako radi stiskajo, in lahko se zgodi, da jajce počni in steče po ... Ja, nam se je to zgodilo. Anja si je kar pred vsemi nami nameravala narediti vlažilno masko obraza iz surovega beljaka. Če je prijetna takšna maska, bo potrebno vprašati Anjo.

Če je poškodovana roka, si lahko pomagamo tudi z usti. Če ne drugega, iz kadi, napolnjene z vodo, lahko na takšen način pobiramo jabolka. Res prijetno opravilo. Naučiš se »plavati« pod vodo, nisi žejen, če pa se ti slučajno zgodi, da ti uspe ugriznit v jabolko, pa tudi lačen nisi.

Timsko delo je bilo vedno cenjeno. Saj veste, kako pravijo: »Več glav več ve!« Res je tako! Če člani iste ekipe niso bili usklajeni in če niso poslušali svojega »poglavarja«, se je kaj hitro zgodil kakšen skupinski padec. Ampak tokrat ne v vodo, pač pa po progi, katero je morala cela skupina premagati s skoki v samo eni vreči. Torej pet tekmovalcev, poskok, če je kateri zamudil ta poskok, pa je cela ekipa doživela padec po tleh.

Hitrost članov lahko preizkusimo tudi tako, da ugotovimo, kdo ima največ zraka, kdo najprej popije vodo, komu so vseč grenivke in kdo najhitreje zažvižga potem, ko poje nekaj suhih keksov.

In na koncu še naša že stara igra, za katero smo se odločili, da bo kar naša stalna, to je prevoz vode v samokolnici. Vedno znova zanimivi izzivi.

Na koncu vseh petih iger smo ugotovili, da se je ponovila zgodba izpred dveh let,

Tako so se v soboto, 30. junija, zabavali mladi naše občine.

ko smo imeli izenačitev prvega mesta. Tudi letos se je zgodilo, da sta na koncu dve ekipi imeli enako število točk, zato smo bili primorani za ti dve ekipi narediti še dodatne igre. Prva igra: špricar štafeta. Presenečeni smo ugotovili, da ekipi Prekmurcev in Pohotnic pijeta kot ... – saj veste, kot kaj. Tako tudi po tej igri nismo uspeli dobiti zmagovalne ekipe. Preostalo nam ni nič drugega, kot še ena dodatna igra. Kdo prej zlomi jajce? Samo ne kar tako v roki ali pa na tleh, pač pa na hrbtu enega izmed članov svoje ekipe.

In končni rezultat: eno zlomljeno jajce na majici Prekmurke, zmaga prigarana ravno z »njenim hrbtom«. Torej končni rezultati: 1. mesto: Nova generacija Prekmurje, 2. mesto: Pohotnice in 3. mesto DmoM.

Čestitke zmagovalnim ekipam, hvala sponzorjem, vsem vam, ki pa ste to soboto manjkali, pa polagam na srce: "Če se želite imeti fajn, se nam pridružite na tretjih Igrah klasja naslednje leto."

Besedilo in foto: **Alenka Petrovič**,
predsednica DmoM

Regijski kviz Mladi in kmetijstvo 2007

Tako kot že več let zapored smo se v DmoM tudi letos udeležili kviza Mladi in kmetijstvo. Ker se v naši okolici nobena druga ekipa ni prijavila na ta kviz, smo se neposredno uvrstili kar na regijski kviz.

Ta je letos potekal v gostišču Kmetič v Voličini, organizirala pa ga je podeželska mladina Slovenske Gorice v sodelovanju s tamkajšnjo svetovalno službo. Teme letošnjega kviza so bile Lizbonska strategija, zeliščni vrt ter uporaba biomase za ogrevanje. Srečo na tem kvizu so za naše društvo letos lovili Andrej Kekec, Nino Bezjak in Matjaž Mlinarič.

Lizbonsko strategijo in vprašanja v zvezi z njo lahko sedaj postavite Ninu, marsikaj

o ogrevanju z lesom vam bo vedel svetovati Andrej, če pa vas zanima, katero zelišče pomaga pri kakšnem obolenju, pa se lahko kadar koli obrnete na Matjaža. Vsi trije tekmovalci so namreč svoje teme predelali tako temeljito, da so naše društvo po koncu kviza pripeljali na tretje mesto.

Le za las je manjkalo, da nismo ulovili zmagovalnih stopničk, kar pa bi nam prineslo tudi uvrstitev na državni kviz. Vendar so naši mladi tekmovalci obljubili, da naslednje leto sigurno ulovimo zmagovalne točke, letos pa so prednost dali drugim.

Alenka Petrovič,
predsednica DmoM

Prvo srečanje krvodajalcev občine Markovci

V soboto, 2. junija, je občinska organizacija Rdečega križa obeležila prvo leto aktivnega delovanja. Ker smo morali zadostiti zakonodaji, smo izvedli tudi občni zbor, toda glavnina prireditve je bilo prvo srečanje krvodajalcev naše občine s slavnostno podelitvijo priznanj in plaket krvodajalcem, ki so kri darovali več kot petkrat.

Za 2. junij se je upravni odbor RK Markovci odločil, ker je bil 4. junij dan krvodajalcev na državni ravni, 7. junija smo organizirali krvodajalsko akcijo, 14. junij pa je bil mednarodni dan krvodajalcev.

Namen srečanja je bil predvsem, da izkažemo spoštovanje in hvaležnost ljudem, ki s svojim darovanjem krvi mnogokrat pomagajo ljudem pri ohranitvi življenja. Glede na to, da je nekdanja krajevna organizacija RK Markovci (pred več kot 20 leti) bila zelo aktivna na področju krvodajalstva, je naša naloga, da to vrzel zapolnimo. Prvi korak smo tako naredili s podelitvijo več kot sto priznanj ljudem, da se jim zahvaljujemo v imenu tistih, ki so njihovo kri prejeli.

Slavnostni govornici na občnem zboru sta bili predsednica OORK Ptuj Tilčka Šuman in predstojnica transfuziološkega oddelka v bolnici Ptuj Marija Šeruga Doliška, dr.med., spec. transfuziolog. Slednja nam je podala podatke, koliko krvi se je potrebovalo lansko leto in da so pred nami dopusti, ko se potreba po krvi poveča zaradi prometnih nesreč in tudi samih krvodajalcev je med dopusti manj. Lani je v sredini avgusta že bilo alarmiranje zaradi večjih potreb po krvi in takrat se je urgentno klicalo krvodajalce z določeno krvno skupino.

Vabilu na občni zbor so se odzvali tudi krvodajalci »veterani«, ki so se krvodajalskih akcij udeleževali pred več kot 30 leti. Takrat je v tedanji naši krajevni skupnosti bil dolgoletni predsednik tovariš učitelj Alojz Solina. Seveda so tudi takrat po vaseh bili posamezni aktivisti. Med najaktivnejšimi je bila naša legendarna Terezija Maroh, ki je zraven svojih pesnitev imela tudi čut za humanitarnost in organizacijo in je bila običajno med glavnimi organizatorji krvodajalskih akcij.

Na letošnjem občnem zboru smo imeli čast podeliti visoka priznanja trem krvodajalcem iz naše občine: priznanje za 80 odvzemov je prejel Novovaščan Stanko Rep, priznanje za 60 odvzemov je prejel Bukovčan, ki je obenem še gasilec, Janko Kodrič, priznanje in plaketo za 50 odvze-

Stanko Rep in Janez Muhič, prejemnika plaket za 80 in 50 odvzemov krvi. Čestitamo!

mov pa je prav tako prejel Bukovčan Janez Muhič.

Za to humano delo se jim še enkrat iz srca zahvaljujemo v imenu tistih, ki kri potrebujejo.

Iskreno se opravičujemo vsem tistim, ki smo jih spregledali. Zaradi dolgoletnega nedela na področju rdečega križa in krvodajalstva je pri urejanju evidenc prišlo do nepopolnih podatkov. To napako, tako smo

se dogovorili, bomo popravili na drugem srečanju krvodajalcev.

V imenu občinske organizacije RK se zahvaljujem vsem krvodajalcem, ki so se odzvali našemu vabilu, in naj se nam naslednje leto pridružijo še tisti, ki se letos niso mogli udeležiti našega srečanja.

Besedilo in foto: **Marija Prelog**, predsednica OORK Markovci

Župan Franc Kekec v novi pisarni OORK Markovci, ki se nahaja v novem gasilsko-vaškem domu v Markovcih, čestita gasilcu in krvodajalcu Janku Kodriču za 67. odvzemi krvi ter Stanku Repu za 80 odvzemov.

Družinsko srečanje rodbine Šmigoc v Stojncih

Rodbina Šmigoc, po domače Fluharvi, katere korenine izhajajo iz vasi Stojnci, je rodbina z bogato glasbeno tradicijo – instrumentalno in vokalno. Še danes je v vsaki izmed družinskih vej tega potomstva vsaj en član, ki se profesionalno ali ljubiteljsko ukvarja s katero izmed zvrsti glasbe.

Kot poseben spomin na brate Šmigoc naj še omenim, da so ob muziciranju svoje družine preživljali še vsak s svojo priučeno domačo obrtjo: Franc je čevljaril, Andrej (Draša) je krojil in šival, Miha je butal, Janez je bil domači živinozdravnik, Alojz pa tapetnik v Celju; sestre Julijana, Marija in Terezija pa so gospodinjile in vzgajale otroke.

Tako nas je nekega aprilskega dne presenetilo prijazno vabilo z uvodno kitico prelepe slovenske pesmi Domača hiša in nas povabilo na prvo srečanje rodbine Šmigoc v rojstno vas dragih staršev in sorodnikov. Srce in duša tega srečanja je bila Marjanca Klepac (roj. Šmigoc), ki je bila ves čas svojega bivanja v Celju tesno povezana z rojstno vasjo svojega očeta. Želja, da bi se sorodniki srečali, da bi skupaj obujali spomine na nekdanje čase, si povedali veliko lepega, da bi se naši otroci, vnuki in pravnuki med seboj spoznali, se je uresničila v soboto, 19. maja 2007.

Zbrali smo se v Markovcih pred cerkvijo sv. Marka, kjer je bila ob 12. uri maša za pokojne sorodnike rodbine Šmigoc. Pred sv. mašo, ki jo je daroval domači župnik Janez Maučec, nas je Marjanca prijazno nagovorila in pojasnila namen srečanja. Po maši je spontano, v čudoviti in popolni harmoniji zazvenela pesem Spet kliče nas venčani maj, ki sta jo zapeli sestri Hana Fištravec in Neža Štrumf. Na povabilo g. župnika smo si lahko ogledali še nove orgle, na katere je Marjanca mojstrsko zaigrala napev znane Marijine pesmi, njenemu igranju in petju pa so se pridružili tudi mnogi zbrani. Lepšega in bolj čustvenega uvoda v naše srečanje si ne bi mogli zaželeli!

Po maši smo skupno odšli na bližnje pokopališče, kjer smo se v spominu in z vsem spoštovanjem poklonili našim pokojnim.

Pot smo nadaljevali do gasilskega doma v Stojncih, kjer smo se v prijetnem in sproščenem popoldanskem druženju spoznavali in si marsikaj povedali.

Izražena je bila želja, da bi začelo rasti družinsko drevo. »Kajti življenje, odmerjeno na leta od rojstva do smrti, se prepleta

Na fotografiji sedijo na klopi najstarejši potomci rodbine Šmigoc (od leve proti desni): Terezija Šmigoc, Stanko Šmigoc, Franc Šmigoc, Hana Fištravec, Marija Kodrič, Neža Štrumf, Vlado Šmigoc, Pavel Šmigoc, Marjanca Klepac.

z drugimi življenji in se ne konča niti po smrti, ampak živi z značilnimi dednimi otenki dalje v bivanju in delovanju rodov, ki prihajajo.«

Naše prvo srečanje je bilo spoznavno, sproščeno in čisto domače. Sklenili smo, da se v naslednjih letih spet srečamo, z željo, da se nam pridružijo še tisti, ki se tokrat iz kakršnih koli razlogov srečanja niso udeležili.

V imenu vseh udeležencev se naši Marjanci in njenim soorganizatorjem z Jankom Kodričem na čelu iskreno zahvaljujem za odlično organizacijo.

Svoje razmišljanje in mojo povezanost z

rodbino Šmigoc pa naj vendarle zaključim z besedami, ki so se slišale ob nekem glasbenem dogodku s strani znanega vaškega zanesenjaka: »Bili so Kegl, bili so Fluhari ...« Na te besede sem bila takrat in sem še danes zelo ponosna, saj je govorec s temi besedami želel novim ustvarjalcem sporočiti, da so Fluhari bili več desetletij steber glasbenega življenja v Markovcih in širšem okolju, da naj nadaljujejo njihovo poslanstvo, a obenem cenijo in spoštujejo delo svojih prednikov.

Marija Bezjak
Foto: Laura

Zbiranje igrač in otroške delavnice

Materinski dan je praznik, ko je v navadi, da mamicam otroci deklamirajo pesmice, zapojejo kako pesem ali odplešejo kakšen ples. Tega je v tem času veliko. Tudi mi smo se nekaj let trudili s proslavami, letos pa smo sklenili drugače.

Ker smo vedeli, da lahko čisto vsaka ženska iz naše vasi vsaj na eni proslavi občuduje naše malčke, smo se odločili, da mi letos proslavo opustimo.

Seveda pa nikakor ne bi bilo v redu, če bi čisto izpustili ta praznik. Obeležili smo ga na dobrodelen način.

V Markovcih smo organizirali delavnice, na katerih so otroci izdelovali nakit, ki so ga lahko podarili materam oziroma ženskam ob njihovem prazniku. Istočasno smo organizirali tudi zbiranje igrač, s katerimi smo poskušali razveseliti otroke v Materinskem domu Maribor.

Naši cilji so bili doseženi. To smo lahko ugotovili po srečnih obrazih vseh zaposlenih v tej ustanovi in po obrazih tistih, ki v domu prebivajo zaradi kakršnih koli težav.

Zaposleni v Materinskem domu so ob našem odhodu po zahvalah za nesebično pomoč izrazili tudi željo, da bodo zelo veseli, če bi naše sodelovanje lahko še kdaj ponovili. Torej drugo leto ...

Alenka Petrovič,
predsednica DmoM

Prijateljsko romanje župnij sv. Marka in Zavrča v Lurd

Letošnji april je bil res naporen. Vse prireditve ob 8. občinskem prazniku, predvsem blagoslov novih orgel, je mnoge izmed nas kar precej utrudil. Potreben je bil duhovni počitek. In ne morem vam priporočati boljše duhovne izkušnje, kot je potovanje v Lurd z obiskom svetišč in vseh doživetij. Naše romanje je potekalo od 27. aprila do 1. maja.

Romanje sta organizirala markovski župnik Janez Maučec in završki župnik Jože Pašičnjak, ki sta tudi skrbela za vso duhovno podporo in svete maše. In tako se nas je na avtobusu zgodaj zjutraj zbralo okrog 50 romarjev iz obeh župnij. Sprva se še sploh nismo poznali, a smo z dnevi spoznavali drug drugega in si izmenjavali vsak svoje življenjske izkušnje in tegobe današnjega časa.

Prvi dan nas je pot vodila preko Slovenije v Italijo do Padove, kjer smo imeli prvo romarsko mašo v eni izmed kapel samostana ob cerkvi sv. Antona Padovanskega. Med mašo se je oglasila tudi slovenska ljudska pesem iz nekoliko utrujenih grl po nekajurni vožnji. Po ogledu romarskega središča in cerkve smo se sprehodili do starega mestnega jedra in druge najstarejše univerze v Italiji.

Popoldne smo nadaljevali vožnjo mimo Verone, Alessandrie, do Ligurskega zaliva ter po italijanski Rivieri di Ponente mimo Ventimiglie na slovito Azurno obalo. Proti večeru smo že prispeli v Nico, kjer smo imeli večerjo in smo prespali v hotelu.

Po zajtrku smo nadaljevali našo romarsko pot skozi dišečo južno Provanso do Marseillesa, ki je največje francosko pristanišče. Po krožni vožnji skozi mesto smo se ustavili na osrednjem mestnem hribčku, kjer stoji cerkev Notre Dame de la Garde. Tukaj smo imeli mašo. S hribčka se ponuja čudovit pogled na mesto in pristanišče z modrim morjem, ki se je lesketalo v soncu.

V nadaljevanju nas je pot vodila po pokrajini Camargue, ki je največji naravni rezervat za ptice, in pokrajini Languedoc mimo Carcassonna, Toulousa in Tarbesa v Lurd. Redki med nami so po večerji in nastanitvi v hotelu imeli še toliko moči, da so se sprehodili do votline in pozdravili lepo Gospo.

Naslednji dan smo si po jutranji maši v kapeli sv. Gabriela ogledali Marijina svetišča, votlino prikazovanj in trg Esplanade, popoldne pa še v drugem delu mesta Bernardkino rojstno hišo, mlin Boly in nekdanjo mestno ječo »le cachot«.

Združeni romarji pred lurškimi svetišči

Zvečer smo sodelovali pri nepozabni procesiji romarjev z lučkami, pri tem molili rožni venec in prepevali lurške pesmi. Občutki med vso to tisočero množico ljudi različnih narodov, ras kultur in ver – res nekaj nenavadnega in nerazumljivega, a v Lurdu je vse čisto enostavno – vse obliva pozitivna energija in močna vera.

Zadnji dan v Lurdu se je začel zelo zgodaj. Ob 6. uri zjutraj smo imeli mašo pri votlini prikazovanj skupaj z ostalimi slovenskimi romarji. Maša v naravi, kjer se sliši ptičje petje, piš vetra med vejami, kjer se prebuja sonce in nas obliva z vedno več svetlobe. Bilo je lepo. Lepo je bilo slišati slovensko petje vseh romarjev – Slovencev nas je bilo več kot 300.

Dopoldne smo se odpravili na križev pot in premišljevali ob odličnih kiparskih upodobitvah postaj križevega pota. Čas do odhoda iz Lurda smo porabili vsak zase, za duhovno razmišljanje, pogovor, obisk votline, molitev, prižig sveče, nakup spominka za domače ...

Popoldan smo se odpravili na pot domov. Spet vso prtljago na avtobus, ki je bil naslednjih 36 ur naš skupni dom, mi vsi pa ena družina. Pot nas je še ta dan pripeljala v Carcassonne. Ustavili smo se in si ogledali to najbolj ohranjeno in z mogočnim dvojnimi obzidjem utrjeno mesto oz. grad v Evropi. Stare ozke ulice s številnimi prodajalnami ponujajo tipične francoske izdelke, ki so kar vabili, da bi nesli košček Francije domov.

Po krajši malici smo nadaljevali pot. Nekatere sredi noči nas je naša odlična vodička Marta zbudila. Prispeli smo v kneževino Monaco. V mirni in jasni noči smo se sprehodili po osvetljenem mestu, ki je bilo izjemno pusto in mirno, predvsem pa čisto. Ogledali smo si znamenite knežje palače, mestno katedralo in prelep pogled na marino z vsemi prestižnimi jahtami. Mestne ulice so že pripravljali za znamenito dirko formule ena, tako da smo se z avtobusom lahko zapeljali tudi po progi. Vožnjo smo ob Cvetlični obali nadaljevali proti Genovi in naprej na sever Italije.

Naš zadnji postanek je bil Sirmione, kjer smo imeli še zadnjo romarsko mašo. Sirmione leži ob Gardskem jezeru, po katerem smo se popeljali z vodnim taksijem. Stari del mesta, ki je kot en otok, slovi po svojih parkih in slaščičarnah. In res imajo najboljši sladoled.

Zadnje ure romanja smo na avtobusu zbirali vtise in občutke, ki smo jih doživeli v Lurdu. Ugotovili smo, da se je Lurd dotaknil vsakega izmed nas.

Pozno zvečer smo se vrnili v domače kraje in se dogovorili, da se bomo romarji še družili. Zavrčani so nas povabili k njim na žeganje za Veliki šmaren, ko imajo na podružnični cerkvi pri sv. Mariji tradicionalno žeganje in za nas Markovčane je to ponavadi glavno Marijino romanje, saj je tudi nam najbližje.

Besedilo in foto: **Darko Meznarič**

Kaj mi poje ptičica, ptičica sinička?

„Dobra volja je najbolja,“ *smo si veselo prepevali Kekčevo pesem udeleženci pohoda, ki smo ga izvedli pod okriljem OO RK Markovci in župnijske Karitas na dan državnosti v ponedeljek, 25. junija 2007. Prehodili smo pot grad Borl–Plešivica–Belski vrh–Sv. Ana–Gradišče.*

To je bil drugi pohod, ki smo ga izvedli pod sloganom »Zdrav duh v zdravem telesu«.

Dobili smo se pri gradu Borl ob 9. uri, kjer smo z žalostjo opazovali ta naš haloški biser, kako spi in se okrog njega nič ne dogaja. „Tako kot v pravljici Trnjulčica,“ so ugotovili naši mladi pohodniki. Zelo razveseljujoče je bilo, da nas je bilo 12 otrok in 17 odraslih pohodnikov.

Naša vodička je bila Markovčanka Liza Veršič, aktivna planinka in pohodnica (prava svetovljanka, potovala je in še potuje tudi po svetu), ki je bila tudi ena izmed planincev, ki so pred več kot 20 leti urejevali Haloško planinsko pot po etapah. Rdeča nit našega pohoda ni bila samo hoja kot taka za boljše počutje našega telesnega in

duševnega zdravja, ampak da naši otroci, tudi malo večji, začutijo dihanje narave. Najmlajši pohodnik je bil star tri leta in pol, najstarejša pa je prekoračila kar nekaj čez šestdeset. Na poti smo srečali ljudi, ki so urejevali svoje vinograde in so nas prijazno postregli s haloško kapljico, tudi kapljico izpod pipe in še toplimi slaniki. Seveda smo se jim prisrčno zahvalili za gostoljubnost. Na poti smo po čudežu pri neki hiši odkrili krta, ki ga je slepilo močno vroče sonce. Hitro smo našli posodo, ga dali vanjo in otroci so ga potem v gozdu spustili na svobodo, kjer smo ga tudi odrasli opazovali, kako je s svojimi lopatastimi tačkami in rilčkom bil v trenutku pod listjem in zemljo. V gozdu smo se postavili v krog, otroci so se umirili, morali smo šepetati, da krta nismo preveč prestrašili, saj je bil precej že vznemirjen, ker je bil pokrit v posodi, in mu zaželeli srečno pot. Ugotovili smo, da je krt nadležen le v naših vrtovih, v gozdu pa je njegova naloga, da rahlja zemljo in se prehranjuje z žuželkami, ki so v zemlji. Odrasli so se v ne

prehitri hoji uspeli pogovarjati o zadevah, na katere morda v vsakdanu pozabijo, v resnici pa jih še kako potrebujemo. Naš cilj je bil pri Janžekovičevih v Gradiščah, kjer so otroci spet doživeli prijetno presenečenje. Pri Žilavci Mariji namreč gojijo jelene. Bili so navdušeni.

Marija in Tatjana sta bili odlični gostiteljici, za kar se jima vsi udeleženci iz srca zahvaljujemo, saj smo imeli pravi piknik. Po dobrih dveh urah smo krenili čez čudovite, nekje še nepokošene, grbine in travnike po Gradiščah. Občudovali smo urejene hiše in vikende ter ugotavljali, da je življenje v tem predelu Haloz raznoliko in urejeno. Popoldansko sonce je močno žgalo, ko smo okrog četrte ure popoldan zaključili naš pohod spet na prvotni točki.

Preživeli smo čudovit praznični dan, ki ni bil samo rekreativen, ampak tudi poučen in doživet.

Dogovorili smo se, da v jesenskem času spet izpeljemo druženje v pohodniški obliki.

Marija Prelog

Podlistek

Krajevni ljudski odbor Markovci

Kmetijstvo med leti 1945 in 1952 – izobraževanje kmetovalcev

Pri KLO Markovci so se že leta 1945 zavedali, kako pomembno je kmetijstvo, saj so v decembru istega leta imeli propagandne tečaje. Decembra pa zato, ker je bilo delo po poljih že opravljeno in imajo ljudje čas in priložnost, da se izobražujejo. Izobraževali so se o raznih škodljivcih in zajedavcih, tako so na primer organizirali sestanke, kjer so ljudi poučevali o kolo-radskem hrošču. O tem so tudi obvestili vodstvo šole, kjer so učenci višjih letnikov dobili nalogo, da skozi vse poletje opazujejo krompirjeva polja in vsako spremembo ter sum javijo vodstvu šole.

Že takrat so vedeli, kako pomembno je, če je živina zdrava. Imeli so dneve cepljenja, tako so leta 1947 cepili svinje proti rdečici. Cepilo se je skupno 136 svinj od 51 posestnikov na območju KLO Markovci. Pri obdelovanju polj so že uporabljali umetna gnojila, tega so posestniki naročili pri kmetijski zadrugi v Markovcih. Umetnih gnojil so uporabljali že kar veliko, tako so spomladi leta 1948 posestniki naročili

kar 1000 kg apnenega dušika, 1000 kg kalijeve soli in 400 kg cilskega solitra, za kar je morala zadruga zaprositi kmetijski odsek Ptuj.

O problemih v kmetijstvu in o neizobraženosti ljudi so veliko razpravljali na rednih sejah KLO-ja, tam se je tudi izrekla želja, da želijo strokovnjaka, ki bi jim dal potrebne napotke in nasvete, da bi lahko pridelali dovolj živeža za preživetje, ker ga je primanjkovalo. Zato so se na podlagi tega na 19. redni seji jeseni 1947 dogovorili, da bo tovariš tajnik KLO-ja obiskoval zadruga gospodarska predavanja, ki so potekala po nedeljah, prav tako so na tej seji sklenili, da bodo vzeli semenski krompir od Semenarne, ker je njihov po videzu precej degeneriran in ker ta kupljen da več pridelka.

Na sestankih so razpravljali tudi o problemih načrtnega gospodarstva zaradi tega, ker se ljudje pritožujejo nad odkupi, ker ne dobijo ne obuvala, ne obleke, ne dobijo niti usnja svinjskih koz, katere so morali oddati za odkup. Ljudje so se na vodstvo KLO-ja pritoževali s temi besedami:

»Vrag ti načrtno gospodarstvo, če sem pa

nag in bos, zraven tega pa so nam zapečatili še mline, tako da s svojim zrnjem, koliko nam še ostane, bogatimo mlinarje.«

Na tem istem sestanku so razpravljali še o nezaupljivosti ljudi in o zatiranju garjavnosti pri živini, o lubadarju, pa tudi o oddajanju jajc v valilnice. Ljudje so nezaupljivi samo zaradi veleposestnika, ki je izrazil, da ima slabe izkušnje z valilnico, ker je v prejšnjem letu iz več ducatov jajc iz valilnice dobil samo eno pišče.

Da pa bi vseeno poučevali ljudi in povečali količino pridelka, so spomladi 1949 organizirali skupine za škropljenje krompirja, ki so bile zadolžene še za poletno škropljenje drevja.

Iz tega se da razbrati, da so se ljudje zavestno želeli izobraževati na področju kmetijstva, vendar so bili še malo nezaupljivi do novih smernic, ker so bili navajeni starih načinov in obdelovanja ter vzreje živine, vse to po naravni poti. Pa vendar so ti časi zahtevali modernizacijo, ker so se začeli pojavljati tudi škodljivci.

Andreja Horvat

(Se nadaljuje)

Niko Korošec in Monika Golob o potovanju v Malezijo

Učenca Gimnazije Ptuj iz občine Markovci Monika Golob in Niko Korošec sva se v mesecu marcu skupaj s še tremi dijaki udeležila mednarodnega projekta Kulturni kalejdoskop, ki se je odvijal v Maleziji. Ker je tam potekal tudi kulturni bazar, za katerega je nekaj izdelkov prispeval župan občine Markovci Franc Kekec, sva se odločila, da nekaj o projektu napiševa v Markovskem listu.

Malezija. Ko sprva dojameš, da odhajaš tja, sploh ne pomisliš na to, da je to na drugem koncu sveta. Daleč, ampak vseeno blizu, bi lahko rekli sedaj, ko smo po 10-dnevnem obisku Malezije in glavnega mesta Kuala Lumpurja prišli domov polni nadvse dobrih vtisov in nepozabnih spominov.

Odpotovali smo v soboto, 3. marca, s kombijem izpred Gimnazije Ptuj proti letališču v Münchnu, od koder smo kasneje poleteli proti Katarju in nato proti našemu cilju v Maleziji.

Pri tem velja poudariti, da je med Slovenijo in Malezijo 7-urna časovna razlika; tam so namreč 7 ur pred nami, vendar nam ta razmak ni delal nekih posebnih težav.

Sprva nas je presenetila visoka temperatura, ta se vrtila okoli 30°C, ki je pri nas v začetku marca nismo vajeni. Komaj smo čakali, da spoznamo svoje gostitelje, ki so nas pričakali na letališču. Ti so bili zelo odprti in prijazni, tako da smo se lahko počutili kot doma. Že na poti proti "domu" smo opazili, da tam pravzaprav obstajajo samo revni in bogati, srednjega sloja sploh ni možno zaslediti. Prvi pogledi na naše druge domove so nas zelo impresionirali: velike vile in stanovanja, dobri avtomobili, bazeni, služkinje in osebni šoferji. Seveda moramo ob tem dodati, da smo stanovali pri premožnejših družinah, katerih otroci obiskujejo privatno šolo Garden International School (GIS), ampak treba je poudariti, da ti otroci niso niti najmanj tako razvajeni, kot se to mogoče kdaj vidi pri nas.

Hrana je zelo zanimiva, saj določene jedi težko najdeš tukaj, v Evropi oziroma Sloveniji. Ker je Malezija islamska država, večina ljudi ne uživa svinjine, želatine in alkohola. Pojedo pa zelo veliko riža, pripravljene na tisoč različnih načinov, in perutnine, ki ji dodajo dosti čilija ali curryja, ki dasta jedem zelo pekoč okus, saj je ta sploh značilen za Azijo.

Glede vpliva vere na način življenja je treba tudi povedati, da smo dobili občutek, da so na določenih krajih ženske resnično manjvredne od moških.

Vsak dan so nam pripravili različne

Niko in Monika v družbi z malezijskimi kolegi

delavnice, ogleda mestnih znamenitosti in nasploh zanimive reči, tako da niti za trenutek nismo pogrešali domačega okolja.

V ponedeljek 5. 3. je na GIS potekala internacionalna Parada narodov. V njej so nastopili predstavniki 53 narodov, kateri so zastopani na tej šoli. Vsak predstavnik je bil oblečen v značilno nošo svoje države. Moški del naše odprave je bil oblečen v "šurce" in klobuk, deklet pa sta prav tako imele "šurc" in ruto. Timi se je predstavil tudi s pokanjem z bičem. Malezijci so bili nad tem zelo navdušeni, predvsem zaradi imenovanja biča, saj ima v angleščini ta beseda nek drug pomen, ki pa ga raje ne bomo prevajali.

Nato je sledila delavnica, kjer smo po skupinah ustvarjali plakate na temo "hands" (ang. roke), kar smo morali tematsko povezati s projektom, katerega se je udeležilo 5 različnih držav. S plakati smo torej prikazali povezanost narodov, navkljub različnim rasam, religijam, spolu, starosti ... Ta delavnica je bila zanimiva tudi zato, ker smo lahko pokazali, kaj v resnici lahko naredimo skupaj kot ekipa, čeprav smo iz različnih koncev sveta.

Po tej delavnici je sledil ogled opic, ki smo jih lahko sami hranili z arašidi. Opice seveda niso v kletkah, kot je to možno videti v vsakem živalskem vrtu, ampak kar prosto skačejo po drevesih in cesti ter komaj čakajo, da ti ukradejo kakšno stvar.

Sledila je kitajska večerja ob reki in kasneje plovba s čolni, s katerimi smo si ogledali kresnice, ki so utripale enotno kot lučke na božičnem drevesu. Sicer so gostitelji

pričakovali, da se nam bo to zdelo nekaj posebnega, zato so bili nemalo presenečeni, ko smo jim povedali, da je kresnice možno videti tudi pri nas v Sloveniji.

V torek smo pred višjimi razredi GIS-a predstavili naše države, mesta in šole. Naša predstavitev je bila deležna mnogih pohval s strani šole, učencev in učiteljev. Prepričani smo, da je bila ena izmed najboljših, saj je že začetek prikazal, da bo predstavitev potekala sproščeno in predvsem v zabavnem smislu, brez dolgovečenja. Seveda brez našega Timoteja ne bi bilo tako smešno, saj je skozi celo prezentacijo s svojimi komentarji spravljal publiko v smeh.

Po opravljenem delu v šoli smo si ogledali Eye on Malaysia, ki je podobno angleškemu "velikemu očesu" (Big eye). Le-to je postavljeno od 1. 1. do 31. 12. 2007 – v letu, ko Malezijci praznujejo 50-letnico nacionalnosti.

Sledil je dolgo pričakovani ogled dveh stolpnic Petronas Twin tower, ki sta z višino 452 metrov drugi najvišji zgradbi na svetu, pred njima je le tajvanski nebotičnik Tajpej 101. Sprehodili smo se tudi po mostu, ki ju povezuje med 43 in 44 nadstropjem na višini 170 metrov. Pogled na stolpnice je resnično dih jemajoč.

Kasneje smo se odpravili v enega izmed najzanimivejših delov mesta, na tržnico v Chinatown, kjer prodajajo predvsem čevlje in oblačila in za katero je značilno utrujajoče barantanje. Če si dober barantač, lahko ceno različnih izdelkov zbijesh tudi za 80 odstotkov. Žal je večina artiklov ponaredkov, najdejo pa se tudi originali. Zanimivo

je gledati trgovce z usnjenimi pasovi, ki na vsakem koraku z vžigalnikom kurijo pasove v želji, da bi dokazali originalnost in na vsakem koraku je moč slišati: "Rolex, rolex, original, 100% original." ali pa: "Versace, Versace, no China, no China, from Italy."

V sredo smo ponovili predstavitev, ampak za višje razrede GIS-a. Nato smo imeli delavnico, kjer smo slikali na svilo s tipično tehniko, imenovano batik tehnika. Sprva si si izbral katero svilo (kos svile, na kateri je že bila pripravljena skica rože, želve, hiše ipd.) boš pobarval z barvami. Nato si dobil čopič in barve, ostalo pa je bilo prepuščeno nam samim. Vse, kar je nastalo izpod rok nas 'pravih umetnikov', je bilo čudovito.

Zagotovo je bila najbolj zanimiva stvar tistega dne tako imenovana "Tasting Extravaganza". Vsaka država je morala pripraviti tipične jedi svoje države (predjed, glavno jed in sladico). Mi smo se odločili, da bomo pripravili "oljov luk", žgance s kislo repo, potico in sadni kruh. Odzivi na naše jedi so bili fantastični. Seveda smo tudi mi preizkusili različne jedi, ki so imele zelo drugačen okus kot jedi v Sloveniji. Pri azijskih državah je namreč vse zelo pekoče, včasih celo preveč. Najbolj pa nam je bila všeč italijanska hrana, saj smo je najbolj navajeni (testenine, Nutella ...). Med drugimi smo ugotovili, da se tudi fantje odlično znajdejo v kuhinji za štedilnikom, tako da stereotip o tem, da so samo ženske za v kuhinjo, nikakor ne drži.

Pozneje se nam je pridružila gospa, s katero smo po skupinah kuhali pekočega piščanca. K piščancu smo dodali mnogo stvari, ki jih pri nas prav gotovo ne bi. Tako smo dodali veliko curryja, čilija, pa tudi sladkorja. Najbolj smešno je bilo to, da so okusi med našimi končnimi jedmi bili zelo različni, čeprav smo vsi kuhali po istem receptu.

Proti večeru smo si ogledali kulturni šov, katerega so priredili učenci GIS-a. Predstavili so se s plesnimi in pevskimi točkami.

V četrtek so nam vsi sodelujoči profesorji pripravili kviz – Kviz narodov. Bili smo razdeljeni v skupine in v vsaki izmed teh je bil vsaj en predstavnik vsake države. Najprej smo odgovarjali na vprašanja, povezana s sodelujočimi državami, nato pa na splošna vprašanja iz geografije. Mislim, da smo Slovenci najbolj poznali svojo in ostale države. Pri nekaterih vprašanjih o Maleziji smo vedeli celo več, kot domačini sami.

V popoldanskih urah so nas peljali v tovarno, kjer izdelujejo izdelke iz kositra. Imeli smo tudi možnost oblikovati miniaturno skledico. Oblikovanje je bilo zelo zabavno, saj smo nekateri imeli precej težav pri delu

in so naši izdelki bili bolj podobni kakšnemu zvitemu kosu pločevine kot pa skledici.

Kasneje smo si ogledali Batu caves (Batu jame), ki so zanimive po tem, da se do njih treba povzpeti po 272 stopnicah. Na tej 'dolgi' poti smo opazovali tudi opice, ki se prosto gibljejo po stopnicah in nagajajo obiskovalcem.

V petek smo bili del internacionalnega bazarja, kjer so se prodajale stvari, tipične za določene države. Naša stojnica je bila ena izmed najbolj založenih. Prodajali smo lectova srca, pisanice, suho robo, razglednice Ptuja in tudi artikle, ki jih je prispevala naša občina Markovci oz. župan g. Kekec. Prodali smo skoraj vse, k čemur sta verjetno najbolj pripomogla Miha in Timotej, ki sta kateremu koli kupcu slovenskih stvari zapele slovensko narodno pesem, kar jim je zelo ugajalo. Izkupiček bazarja bo šel v sklad za organizacijo istega projekta prihodnje leto. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so prispevali kakršne koli izdelke za našo stojnico.

Popoldan smo se odpravili v tipično malezijsko vas, kjer so nas domačini zelo toplo sprejeli in nas pogostili s kokosovim sokom. Za vas je značilno, da hiše stojijo več sto metrov narazen in so narejene iz lesa. So zelo enostavne in simpatične.

Nekatere je motilo le to, da jih večina nima kopalnice, tako da smo za tuš uporabljali kad, iz katere smo zajemali vodo in se nato polivali. Presenetili pa so nas tudi majhni kuščarji in mnogo žuželk, ki so kar prosto živeli v hišah. Tam smo lovili jegulje ter igrali "bowling" s kokosovimi orehi. Najbolj smešen je zagotovo bil lov na jegulje, saj smo jih lovili v skoraj suhih jarkih na polju in se počutili kot neandertalci – smešno, a resnično. S preprosto 'ribiško' paličico smo čakali in čakali pred luknjami

ter na koncu ulovili le dve dolgi jegulji. Zvečer smo tudi zaplesali "rašplo", saj se je vsaka država predstavila s svojo glasbeno ali plesno točko. Med najbolj zanimivimi so bili Filipinci, ki so plesali nekakšen 'kurji ples'.

V soboto smo si na poti nazaj proti Kuala Lumpurju ogledali nasade manga, lokalno slaščičarno ... V zvezi z mangom in tudi drugimi agrumi, kot so lubenica in ananas, je treba dodati, da imajo v toplejših krajih zelo drugačen okus kot pri nas. Nam osebno se zdi mnogo boljši. Vzrok za to je ta, da se tam dobi sveže sadje, medtem ko je to, ki ga kupimo pri nas, že več tednov stalo v zoričnicah.

Popoldne smo prispeli nazaj v mesto in še preživeli zadnje trenutke s soudeleženci projekta.

Preostanek sobote in nedeljo smo bili v družbi svojih gostiteljev in družin.

V ponedeljek nas je še čakal zadnji obisk, in sicer ogledali smo si novi del mesta, kamor bodo v bližnji prihodnosti nastanili parlament, vsa ministrstva, mošeje, šole ... Mislimo, da je bil ogled mošeje najbolj zanimiv, saj smo se morali obleči v roza odevala in smo bili kot roza duhovi.

V ponedeljek zvečer, 12. 3., se je naše potovanje resnično končalo. S težkim srcem smo se poslovili od svojih novih prijateljev v upanju, da se nekoč ponovno srečamo. Ob slovesu nas je večina potočila nekaj solza. Teden je bil izjemno zanimiv, tako da nam ni žal, da smo se udeležili projekta in potovanja na drugo stran sveta, na sončno stran sveta. Bilo je poučno, fantastično in v glavnem nepozabno – zagotovo je to eden izmed tistih dogodkov, ki si jih bomo zapomnili za vedno.

Monika Golob, Niko Korošec

Nova smerna tabla v Markovcih

Konec meseca maja so člani Etnografskega društva Korant iz Markovcev postavili novo smerno tablo na koncu vasi, natančneje pri Tuš marketu Špic. Na tabli je v kilometrih označena pot do Kostanjevice na Krki, ki je letos postala samostojna občina. Etnografsko društvo Markovci namreč že več kot desetletje prijateljsko sodeluje s pustno skupino iz Kostanjevice na Krki. Župan Kostanjevice je tako v letošnjem letu, ko je obiskal 16. fašenk v Markovcih, Markovčanom kot darilo izročil smerno tablo. Župan občine Markovci Franc Kekec pa se je odločil, da bo ob svojem obisku 21. julija letos v Kostanjevico

tej občini prijateljsko podaril smerno tablo z napisom Markovci.

Besedilo in foto: Maja Zemljarič

Nova smerna tabla v Markovcih, ki označuje pot proti prijateljski Kostanjevici.

Ali poznamo karate?

Karate-do je filozofsko utemeljen v samem imenu. Ideogram kara označuje besedo prazen, te, pa roka, torej prazna roka. S tem nazivom je v karateju poudarjen aspekt samoobrambe, defenzive in nenasilja. Ideogram do označuje pot, stezo ali način. Celoten pomen naziva karate-do je steza prazne roke.

Kaj je karate?

Karate je predvsem veščina samoobrambe. Osnovna ideja je, da se vse rešuje z enim končnim udarcem. Najprej se mora karateist dobro seznaniti z osnovami tradicionalnega karateja, v katerega poleg pravilnega načina izvajanja karate tehnike spada tudi primeren način obnašanja. Karate je v šestdesetih letih 20. stoletja doživel veliko preobrazbo, ko se je iz borilne veščine razvil v športno panogo. Tekmovanje v karateju se odvijajo v dveh disciplinah: v katah in borbah.

Karate in zdravje

S treningom karateja si lahko izboljšamo zdravje. V karateju sta um in telo neločljiva in harmonizirata eden drugega. Karateist razvija samozaupanje, stabilna čustva in jasno presojo. Skozi trening karateja se otresemo slabih navad, ki jih prinašajo moderni časi. Vaja karateja izboljša posameznikovo fizično pripravljenost, mišično moč, fleksibilnost, hitrost, agilnost, koordinacijo in kardiovaskularno kondicijo. Za zdravje moramo skrbeti tudi med vadbo. Okvare na sklepih in hrbtenici lahko preprečimo s pravilno tehniko. Pri ravnem udarcu obračamo podlaket, komolec je ves čas obrnjen navzdol. Stopalo in koleno iste noge morata biti v vseh položajih vedno usmerjena v isto smer. Hrbtenica mora biti zravnana, v pljučih moramo imeti ves čas nekaj zraka. Zrak nam služi kot naravna zračna blazina za podporo hrbtenice. Pri brci naprej noge nikoli ne iztegnemo do konca.

Kaj pridobijo otroci in odrasli s treningi karateja?

Kaj pridobijo otroci?

1. Dihanje: pravilno dihanje omogoča pravilno izražanje v šoli in stresnih situacijah.
2. Koordinacija: veliko otrok danes zaradi prevelike pasivnosti (gledanje televizije, igranje video igrice in podobno) ne obvlada svojega telesa v tolikšni meri, da bi jim to olajšalo učenje. Treningi so prilagojeni otrokom na tak način, da optimalno

napredujejo v vizualno-motorični koordinaciji.

3. Koncentracija: starši pri svojih otrocih pogosto opažajo, da imajo pri učenju izredno slabo koncentracijo. Pri treningih karateja je poseben poudarek namenjen razvoju koncentracije, ki je eden ključnih dejavnikov učinkovitega učenja.

4. Red in odgovornost: otroci se pri karateju učijo pozitivnih delovnih navad. Karate je za razliko od drugih športov nemogoče obvladati brez vztrajne in natančne vadbe. Otroci se učijo odgovornosti za svoj napredek.

5. Razvoj telesnih sposobnosti: karate je šport, pri katerem

sodeluje celo telo. Zaradi specifičnega načina treninga je telesni razvoj skladen.

6. Nadzor agresivnosti: včasih je starše strah, da bi otrok postal zaradi treninga karateja preveč agresiven. S povečanjem občutka notranje moči, ki je posledica pravilnega karate treninga odpade glavni razlog za dokazovanje moči navzven. Posledica je manjša agresivnost do drugih.

7. Problem drog in poživil: zaradi specifičnih zahtev treninga in tekmovanja je pri karateju nemogoče zlorabljanje drog ali poživil. Karate je šport, ki zahteva popoln nadzor nad izražanjem čustev. V trenutku se je potrebno odzvati na napad in se nato zaustaviti, saj se pri karateju ne smeš nikoli agresivno dotakniti partnerja. To je prednost pred ostalimi športi, kjer je za boljše rezultate moč uživati nedovoljena poživila ali droge.

Kaj pridobijo odrasli?

1. Prožnost: v klubu so treningi za starejše, ki prvič pričenejo s treningom karateja, prilagojeni njihovim telesnim zmožnostim. Pri pravilno vodenem treningu karateja so poškodbe izjemno redke, zato je karate primeren tudi za tiste, ki bi radi pri aktivnem ukvarjanju s športom zmanjšali možnost poškodb na minimum.

2. Kondicija: z rednim treningom je mogo-

Trbovlje, december 2006: tekmovalci KK Markovci, skupaj s tekmovalci KK Ptuj

Žalec, januar 2007: Staša in Lucija Meglič

če izboljšati vašo telesno kondicijo, da boste znova brez skrbi uživali v telesni aktivnosti. Vrstniki vam bodo zavidali svežino in življenjsko energijo, ki jo boste pridobili z rednim treningom.

3. Samozavest: znanje karateja daje ljudem občutek notranjega miru in samozavesti. Pri treningu karateja se boste naučili učinkovite samoobrambene tehnike, ki vam

bodo povrnile samozavest. Cilj treninga ni, da bi tehniko karateja uporabili na vsak način, temveč da bi že s svojo samozavestjo odvrčali potencialnega napadalca.

4. Druženje: pri treningu karateja je napredovanje individualno, ritem dela je prilagojen posameznikovim zmožnostim. Človek tekmuje zgolj s seboj, s svojimi pričakovanji in cilji. Vzdušje med člani kluba je zato sproščeno in vzpodbujajoče.

Karate-do klub Markovci

V šolskem letu 2006/2007 so se člani KK Markovci udeležili številnih tekem

in turnirjev širom Slovenije, na katerih so dosegli kar nekaj vidnih uvrstitev. Najuspešnejša v katah je bila Lucija Meglič, ki se je s tremi 3. mesti izkazala na tekmah Slovenske osnovnošolske lige, kjer tekmovalci tekmujejo v imenu OŠ, si nabirajo točke in na koncu leta se razglasi zmagovalne posameznike in zmagovalne šole. V lanskem šolskem letu je skupno 3. mesto za OŠ Markovce osvojila Kaja Vrbnjak, letos pa se podobno obeta Luciji. Pohvaliti je potrebno tudi začetnike, ki so začeli trenirati šele septembra, vendar so že nastopili na nekaterih tekmah. Izjemen

uspeh so v kategoriji kate ekipno dosegle Nina Strelec, Lucija Gošnjak in Ajda Šterbal, ki so se na mednarodnem turnirju v Ljutomeru, 21. aprila letos, borile za 3. mesto. Borbo so sicer izgubile, vendar je pred njimi še lepa prihodnost, saj so začele trenirati šele jeseni, to pa je bil njihov prvi ekipni nastop.

Če vas karate zanima, se nam lahko pridružite na treningih, ki potekajo v telovadnici OŠ vsak ponedeljek od 18.30 do 19.45 ter vsak četrtek od 17.30 do 18.45.

AC, JK

Markovski ribiči smo prepoznavni daleč naokoli po vsej Sloveniji

Po planu, ki smo ga potrdili na občnem zboru, lahko zagotovim, da smo ribiči uspešni tako na delovnem področju kot tudi na športnih tekmovanjih.

Ker je bila letos mila zima, smo lahko hitro začeli z urejanjem okolice oziroma trase in lovnih mest za tekmovalce. Tako imamo danes po pravih ribištvu 61 lovnih mest, ki so za normalno lovljenje dostopna tudi starejšim tekmovalcem in invalidom. Številke lovnih mest okrog ribnika so fiksne in postavljene na razdalji 10 metrov.

Vključno z občinsko smo imeli že tri delovne akcije, narava sama pa nam narekuje, kdaj moramo opraviti kakšno delo. Res pa je, da ljudje še niso zadosti osveščeni in odlagajo smeti na nepravem mestu. V ribniku smo našli polne vrečke konzervirane hrane, kateri je rok za uporabo že potekel, »za ribe pa je dobro«. Seveda je to nedopustno, kajti kar ni dobro za človeka, tudi za ribe ni! Vodo, ki je pri tem najpomembnejša, redno pregledujemo in tudi ukrepamo. Za to pri nas skrbijo strokovni sodelavci s področja ihtologije. Da je z vodo vse v redu, je dober pokazatelj riba in školjka, ki jo zaznaš v vodi. Seveda brez vložka rib ne bi šlo. Tako smo vložili krapa, amura, babuško in drobiž (zelenika, rdečerepka itd.). Ob občinskem prazniku je naše društvo sodelovalo pri pripravi hrane. Občinsko priznanje, ki ga je prejel Alojz Hojnik za delo v ribištvu, je ponos društvu in seveda njemu samemu. Glede na vse aktivnosti lahko rečem, da je v našem društvu vedno razgibano.

Svoje poslanstvo za uspehe in prepoznavnost občine širše po Sloveniji odlično dokazujemo.

Udeleženi smo bili na mednarodnem tekmovanju Avstrije, Madžarske, Hrvaške, Italije in Slovenije.

Na izbirnem tekmovanju invalidov, ki je potekalo v ribniku pri Sv. Trojici, je Srečko Lozinšek dosegel rezultat za državno prvenstvo. Na državnem prvenstvu v Radečah se je uvrstil na 5. mesto. Na regijskem tekmovanju, kjer smo bili organizatorji, smo dosegli 1. mesto in se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo v mesecu septembru. Ker smo v lanskem letu bili državni prvaki, smo v sklopu s Ptujem kandidirali za izvedbo državnega tekmovanja in jo tudi dobili. Tako bo polovica tekmovalcev na Ptuju, druga polovica pa v Markovcih (ribnik Prvenci). Takšna izvedba je zaradi tehničnega organiziranja, saj je to le državno tekmovanje in sta ribnik Ptuj ali ribnik Prvenci premajhna za takšno število tekmovalcev, sta pa enakovredna in so pogoji realni za lovljenje. Priprave že potekajo, saj želimo svojo občino dobro promovirati in seveda to potrditi z dobrimi rezultati.

Na medobčinskem tekmovanju občin Spodnjega Podravja smo dosegli 3. mesto. Tekme med vami za pokal občine Markovci so se udeležili tekmovalci iz sedmih vasi. Prva tri mesta so osvojile vasi: Stojnci 1. mesto, Bukovci 2. mesto in Markovci 3. mesto. Številna udeležba je bila tudi na tekmovanju za pokal vasi Prvenci in na memorialu Petra Kovačiča. To je že tradicionalno tekmovanje in stopimo skupaj ter si delo porazdelimo tako, da tekmovalni del izvede ŠRD Markovci, pogostitev in podelitev pokalov pa vaška skupnost oziroma krajani.

V društvu imamo tudi ligo, ki ima 20 tekem in traja skozi celo sezono, tekmuje pa povprečno 32 tekmovalcev. Šteje se 12 najboljših rezultatov, trenutno pa smo na 13. tekmi. Tu se lovi tudi v drugih ribnikih, kot so Ptuj, Dornava, Moškanjci, Mala

vas Tunf, Slodnjak, Juršinci, Ormož in seveda doma v ribniku Borovci in Prvenci. Trenutno vodijo Jože Majcenovič, Branko Kostanjevec in Viktor Slameršak. Na koncu bomo podelili pokale in praktične nagrade ter zaključili s piknikom.

Poteka pa tudi liga društev upokojencev Spodnjega Podravja. Sodeluje 7 ekip s po štirimi tekmovalci in nam trenutno kaže uvrstitev, ki je zelo izenačena na prvo do tretjega mesta, odloča pa zadnja tekma.

Še in še bi lahko našteval dogajanja v ŠRD Markovci, a ne morem mimo našega doma, ki še vedno čaka na dokumentacijo in odkup zemljišča, katero je trenutno v lasti Sklada kmetijskih zemljišč. Zelo pa moti ribiče, da si Borovci lastijo ribnik, ki je v upravljanju ŠRD Markovci, ki zastopa celotno občino oziroma vasi v občini. ŠRD ni društvo vasi Markovci, ampak je društvo občine Markovci. Toliko v pojasnilo nekaterim posameznikom iz Borovcev. Pojasniti moram, da to ne gre kar tako, ko vložiš toliko dela in rib, potem pa se najde nekdo iz Borovcev pa te napodi iz ribnika, ker nisi njihov član. Zaenkrat še ŠRD uradno gospodari z ribnikom, saj imamo koncesijo za vodo in tudi registrirani smo za oba ribnika. Zato vse člane ŠRD Markovci obveščam, da imajo pravico loviti v ribniku Borovci po ribiškem pravilu »lovi - spusti« in ostalih pravih, s katerimi je vsak seznanjen pri vpisu v članstvo.

Na koncu bi rekel le: strpnost, razum in prijateljstvo povezuje ribiče in vse ljudi.

Ob tej priliki obveščam vse zainteresirane, da bomo po dopustih organizirali tečaj za pridobitev ribiškega izpita.

Pozdravljam vas z ribiškim pozdravom: »Dober prijem!«

Zlatko Rajh,
predsednik ŠRD Markovci

Finale pokala MNZ Ptuj v sezoni 2006/07

V letošnjem finalu pokala MNZ Ptuj sta se pomerili ekipi Bukovcev in Stojncev, katerima se je uspelo prebiti skozi celoten kvalifikacijski cikel in tako pridobiti vstopnico za pokal Hervis, ki ga organizira NZS. Finalni dvoboj, ki je vsekakor velikega prestižnega pomena, se je tokrat odvijal v Športnem parku v Bukovcih.

Pot obeh finalistov do finala:

- **1/16 finala:** NK Stojnci : NK Grajena – 12 : 0, NK Bukovci : NK Cirkulane – 8 : 1

- **1/8 finala:** NK Markovci : NK Stojnci – 0 : 3, NK Podlehnik : NK Bukovci – 1 : 4

- **1/4 finala:** NK Stojnci : NK Zavrč – 5 : 3 (po 11m), NK Gerečja vas : NK Bukovci – 0 : 2

- **1/2 finala:** NK Videm : NK Stojnci – 1 : 4, NK Bukovci : NK Aluminij – 3 : 2

NK Bukovci : NK Stojnci – 0 : 2 (0 : 1)

Postava domače ekipe:

Prva postava: Milan Golc, Mihael Vajda, Tadej Meznarič, Peter Plohl, Danilo Majer, Boris Kozel, Primož Petrovič, Matej Rakuša, Boštjan Zemljarič, Simon Rajh, Jernej Bežjak.

Klop: Denis Modrič, Robert Majcen, Robert Štrafela, Matjaž Jurgec, Gregor Frank.

Trener: Darko Lah.

Postava gostujoče ekipe:

Prva postava: Sašo Starčič, Ivo Milošič, Aljoša Fruk, Dejan Vilčnik, Jurček Horvat, Nikolaj Topolovec, Sandi Čeh, Matej Murat, Filip Žnidarič, Peter Rižnar, Sebastjan Golob.

Klop: Robert Janžekovič, Franc Milošič, Martin Železnik, Denis Kuserbanj, Aleksander Pokleka.

Trener: Ivan Zajc.

Strelci zadetkov: 0 : 1 – Sandi Čeh, 0 : 2 – Sebastjan Golob

Komentar tekme:

Sama tekma je prinesla kar nekaj lepe nogometne igre in na koncu koncev so zasluženo slavili gostje iz Stojncev, za katere je to prva tovrstna lovorika, čeprav so se v finalu pomerili že petkrat. Za ekipo NK Bukovci je bil to drugi finale po 18. letih. Seveda je že sama uvrstitev v finale bila neke vrste zmaga, saj smo na poti do sem premagali kar nekaj kvalitetnejših ekip in s tem dokazali, da se z voljo in srcem da marsikaj storiti.

Finalno tekmo, ki je velikega pomena tudi za promocijo občine Markovci, si je ogledalo okrog dvesto ljubiteljev nogometa, ki jih deževne kapljice pred samim začetkom tekme niso prestrašile, saj so se zavedali, da bodo videli zanimiv derbi, pa čeprav pod dežniki. Prvič v zgodovini sta se namreč v finalu pomerili ekipi, obe iz občine Markovci. Seveda moramo omeniti, da so na sami tekmi prisostvovali tudi nekateri zelo visoki gostje iz medobčinske nogometne zveze Ptuj.

Ob tej priložnosti naj še se enkrat zahvalimo vsem gostom, zvestim navijačem, sponzorjem in vsem ostalim ljubiteljem nogometa, ki so na kakršen koli način prispevali k temu, da je bila organizacija izpeljana na tako visokem nivoju. Hvala.

Na koncu bi povabil vse ljubitelje nogometa na ogled 1. kola pokala Hervis, ki bo v sredo 22. avgusta 2007, kjer se bosta pomerili ekipi NK Bukovci in NK Tehnostroj Veržej.

Janez Janžekovič,
predsednik ŠD Bukovci

Vrhunski šport brez masaže

Ne vem, kako je sploh mogoče še danes uspeti v profesionalnem športu brez športne masaže. Masirana mišica je bolj gibljiva in odporna na obremenitve. Namen športne masaže je, da s primerno predhodno pripravo in obdelavo delavnih mišic izboljšuje telesno zmogljivost športnika in da povečuje splošno ugodje. Zato ima važno vlogo pri pripravi posameznega športnika za trening in tekmovanje, ali po telesnem naporu za hitro ponovno regeneracijo.

Samo z ustrezno športno masažo športnika pravilno obravnavamo in mu nudimo, kar potrebuje za dobro počutje med treningom in po treningu. Če na tekmi zagotovimo pravilno regeneracijo, bodo rezultati vidni in v skladu z našimi pričakovanji.

Pri treningu masiramo nekoliko močneje. Masaža deluje koristno, hkrati na vse mišičevje, in je zaradi tega v vmesnem času, ko športnik trenira, posebno koristna in ima važno vlogo pri splošni telesni usposobitvi. Ko trener pretirava, je športnik bolj utrujen in dobi »muskofiber«. To pomeni, da se

v mišicah nabere mlečna kislina (laktat). Še preden se to zgodi, je potrebno nehati, saj potem brez masaže potrebujemo kar tri dni, da si mišica opomore. Sicer pa lahko z masažo to mlečno kislino iz mišic izrinemo, pri tem pa pomembno vlogo odigrata tudi hrana in po treningu obvezno topel tuš.

Če se pojavijo krči in zakrčenost posameznih mišic, lahko športnika izda nezadostna pripravljenost. Čeprav je treniral po navodilih trenerja, pa ne zaleže, saj je izmučen in kislina v mišicah naredi svoje. V takem primeru je potrebno delati raztezne vaje obvezno za vse sklope mišic posebej. Treba je imeti počitek za regeneracijo telesa. Zavedati se moramo vsestranske koristi, saj dobro telesno počutje prispeva tudi k izboljšanju duševnega počutja. Temu se pridruži še splošno ugodje po pravilni izvedbi masaže, ki vidno dvigne samozaupanje in deluje pomirjajoče. Prav tako že sama zavest, da je športnikovo mišičevje pravilno masirano in zato v

boljšem stanju pripravljenosti, ustvarja pri športniku boljše psihično počutje in večji pogum. Zato je masaža za trenerja in športnega zdravnika dobro pomožno sredstvo, s katerim lahko na več načinov na športnike kar najugodnejše vplivata.

Zato veliko vrhunskih športnikov, tudi rekorderjev, masaži posveča veliko pozornosti. Maserji jih namreč spremljajo tako na treningih kot tudi tekmovanjih.

Uspešni maserji so tisti, katerih tehnike in metode dela so povezane tudi z znanjem psihologije. To je tudi dokaz, da masaža ni enostranska telesna zadeva in da je za dobrega maserja potrebna velika sposobnost vplivanja, tankočutnosti in spoznavanja človeka.

Janko Puc

Dragi bralci Lista iz Markovcev!

To pot se Vam oglašamo tik pred začetkom zasluženih počitnic, torej tik pred zaključkom šolskega leta. Zaradi tega bo naš prispevek namenjen predvsem najpo-

membnejšim dosežkom v tem šolskem letu in pa učencem, ki so se letos poslovili od OŠ Markovci – letošnjim devetošolcem.

Hkrati pa vsem tistim, ki ste pridno pre-

birali »šolske strani«, želimo bodisi čim lepše počitnice bodisi čim boljši dopust.

Na svidenje v prihodnjem šolskem letu!

Novinarji OŠ Markovci

Devetošolci, odlični vsa leta v OŠ

Naši »zlati odličnjaki« – učenci, ki so upravičeno ponosni sami nase, saj so z vsemi razredi OŠ opravil kar se da uspešno – z odličnim učnim uspehom. To je uspelo Špeli Bezjak, Luciji Pekar, Žanu Bezjaku, Janu Meznariču, Denisu Mlinariču, Maji Kostanjevec in Metki Golob.

Dobitniki zlatih in srebrnih priznanj

Zlata priznanja so prejeli: Jan Meznarič, Aleš Strelec, Lucija Pekar, Špela Bezjak, Simon Janžekovič, Denis Mlinarič, Marko Mlinarič in Maja Kostanjevec.

Srebrna priznanja so prejeli: Maja Kostanjevec, Mojca Kostanjevec, Jan Meznarič, Katja Štumberger, Danijel Pivko, Aleš Strelec, Špela Bezjak, Denis Mlinarič in Anja Jurgec.

Ponašamo se z ...

3. triada

V šolskem letu, ki se poslavlja, so mnogi naši učenci dosegli odlične rezultate ne samo na nivoju naše šole (šolska tekmovanja), ampak tudi izven nje – na različnih regijskih in državnih tekmovanjih.

Tudi kriteriji, ki so jih pripeljali na taka tekmovanja, so bili različni, vendar so se na njih več kot odlično odrezali, zato jim lahko samo čestitamo.

Naslednja preglednica kaže dosežke učencev 3. triade, kajti samo ti svoje znanje merijo na občinskih, regijskih, državnih tekmovanjih.

Področje	Zlato priznanje	Srebrno priznanje	Bronasto priznanje
slovenščina		3	6
angleščina	1	1	7
matematika	2	3	14
kemija			6
biologija	2	1	4
zgodovina		2	4
fizika	1	2	7
logika	1		15
Vesela šola	1	3	20
znanja o sladkorni bolezni	1	2	28

Naši učenci so se pomerili tudi na področju elektronike, kjer sta učenca Jan Meznarič in Denis Mlinarič zasedla 1. in 2. mesto v državi.

Jan Meznarič pa je državni prvak tudi na področju prometa – tekmovanje »Kaj več o prometu«.

1. in 2. triada

Tudi učenci 1. in 2. triade so bili v tem šolskem letu zelo uspešni, o čemer pričajo njihovi dosežki.

V tekmovanju iz matematike (Vegovo priznanje) so osvojili 32 bronastih priznanj.

V tekmovanju iz Vesele šole so osvojili 15 bronastih priznanj

Tekmovali so tudi na različnih drugih tekmovanjih, kot so Računanje je igra, Cici vesela šola, Branje pisanje je igra ...

Vsem, ki so se trudili, da bi sebi, staršem in šoli s svojo uspešnostjo in pridnostjo prinesli čim več veselja, iskreno čestitamo!

Vaši učitelji

Izkazali smo se tudi na področju športa

Atletika

Naši učenci so se pomerili v tudi atletskih disciplinah, in sicer v teku na 60 in 1000 metrov, v skoku v višino in v metu žogice.

Tekmovali so na medobčinskem, področnem in državnem prvenstvu.

Najuspešnejši med vsemi je bil učenec 7. razreda Rok Cimerman, ki se je z zmago na področnem prvenstvu v Slovenski Bistrici kvalificiral na državno prvenstvo, ki je potekalo v Postojni, kjer se je v močni konkurenci uvrstil na 10. mesto.

Afrika v naši šoli

V ponedeljek 28. 5. 2007 se je na naši šoli odvijal kulturni dan na temo Afrika. Učenci so sodelovali v enajstih skupinah, v katerih so spoznavali Afriko in kulturo tamkajšnjih prebivalcev.

V delavnici »Afriške frizure« so se učenke prepustile spretnim rokam štirim frizerjev, ki so jih spremenili v prave Afričanke.

Skupina devetih fantov se je pod vodstvom Maje Trafela še bolj podrobno naučila ritmičnega izvajanja na bobnih. Uporabljali so bobne, imenovane »djembe«, in različna šolska tolkala.

Joseph Rakotorahalaha prihaja z Madagaskarja

Devet učencev je izdelovalo mozaik Afrike pod mentorstvom učiteljice Marjetke Mlakar. Pri tem so uporabljali raznobarvno kamenje.

Nekateri učenci so sodelovali v delavnici, kjer so izdelovali nakit iz das mase. Njihova mentorica je bila učiteljica Olga Zorko.

Učenci, ki so bili v skupini »Izdelaj svoje glasbilo«, so najprej imeli predavanje z naslovom Panove piščali in predstavitev trstenk. Te jim je predstavil g. Ivo Zupanič, ki je tudi sam izdelovalec trstenk. Nato pa so se lotili izdelave piščali, pri čemer jim je pomagal učitelj Boris Šegula.

V eni skupini so se učenci seznanili tudi s pravo poslikavo, saj so drug drugemu poslikali roke in noge s temperami, pod mentorstvom Majde Mihajl.

Pod vodstvom učiteljice Tatjane Frangež Kobale se je odvijala tudi delavnica, kjer so učenci brali afriške živalske zgodbe, ob tem poslušali afriško glasbo in izdelali svoj grb iz lepenke.

Po afriško se je rekreiralo kar 21 dečkov pod mentorstvom Draga Prislana in Roberta Bezjaka.

Nekdanji učenki Sandra Bezjak in Katja Kodrič sta svoje zanimive koreografije ob afriških ritmih naučile kar 15 učencev.

Ena izmed tem kulturnega dne je bila tudi petje afriških pesmi. V skupini je bilo 8 učencev pod vodstvom učiteljice Slavice Lajh in učitelja Gregorja Zmazka.

Nekateri so izdelovali nakit iz fino mase, ki so ga na koncu še pobarvali. Mentorica je bila učiteljica Danica Muršec.

Osem učencev pa nas je dogajanje v delavnicah skrbno beležilo, saj smo sodelovali v skupini mladih novinarjev, naša mentorica pa je bila učiteljica Irena Muršec.

Po končanih delavnicah nas je obiskal tudi g. Joseph Rakotorahalaha, ki prihaja z Madagaskarja ter deluje kot kulturni delavec. Najprej nam je predstavil njihovo kulturo in navade ter pokazal nekaj slik otoka in oblačil, ki jih je izdelal kar sam. Seznanil nas je tudi z njihovim jezikom in nam ob tem povedal, da je slovenščina eden najtežjih jezikov. Nato je sledil še glasbeni nastop z nenavadnimi instrumenti z Madagaskarja ter predstavitev le-teh. Kasneje so se mu pridružili tudi učenci in učitelji, ki so zaigrali na njih. Naučil nas je še pesem, ki smo jo na koncu skupaj zapeli.

Kulturni dan je bil zelo zanimiv, saj smo spoznali Afriko na malo drugačen način. Učenci smo uživali, saj je vsak sodeloval v dejavnosti, ki mu je najbolj ustrezala in si jo je sam izbral.

Zahvalili bi se radi tudi vsem zunanjim sodelavcem, ki so nam pomagali pri izvedbi kulturnega dne.

Maja Kostanjevec, Špela Bezjak

Bralna značka

Tudi letošnje leto smo bili osnovnošolci zelo pridni glede branja knjig. Bralno značko nas je osvojilo kar 220 učencev naše šole.

Na razredni stopnji je bralna značka potekala kot del pouka, zato je bilo tukaj tudi več značkarjev kot na predmetni stopnji, kjer so si učenci prebrane knjige lahko izbrali s seznama ali prostovoljno, prebrati pa so morali štiri prozna dela in eno pesniško zbirko.

Bralno značko sta skozi vse leto pridno preverjala in beležila knjižničar in učiteljica slovenščine Natalija Plohl. Oba sta tudi poskrbela, da so bili značkarji ob koncu bralne značke nagrajeni. Organizirala sta namreč obisk znanega pesnika ter pisatelja Andreja Rozmana - Roze.

Gospod Rozman je za značkarje pripravil enourni program, v katerem nam je predstavil svoje pesmi, tako da je le-te doživeto deklamiral.

Govoril je tudi o svojih začetkih pisanja (pisati je že začel v 2. razredu osnovne šole), o pesmi v njegovi družini (njegovi predniki so prav tako pisali pesmi, tako da ima pisanje že v koreninah), o svojem pisanju skozi življenje. Andrej je nekaj minut namenil tudi našim vprašanjem, tako da je lahko vsakdo vprašal, kar mu je ležalo na duši, ter dobil odgovor.

Meni osebno je bil njegov nastop zelo všeč prav zaradi njegovega življenja v pesmi in zanimivega in doživetega pripovedovanja, saj je znal pritegniti našo pozornost, tako da nam med nastopom ni bil dolgčas.

Za konec pa še posebne čestitke tistim učencem devetih razredov, ki so bralno značko osvojili vsako šolsko

leto. To so: Jan Meznarič, Denis Mlinarič, Maja Kostanjevec, Špela Bezjak ter Lucija Peklar. V spomin smo prejeli dve knjigi, in sicer Distorzija, ki jo je napisal pisatelj Dušan Dim, ter Izbor poezije Toneta Pavčka.

Lucija Peklar

Pesnik in pisatelj Andrej Rozman Roza

S pesmijo v lepši dan ...

Petje je v OŠ Markovci zelo priljubljena dejavnost. Nekaj navdušenja za petje mladi pevci prinesejo že od doma in iz okolja, v katerem živijo, veliko pa se na tem dela tudi v naši šoli.

Začne se pravzaprav že v vrtcu, kjer imajo odličen pouk petja po vodstvom Polonce Strelec Čuš, nadaljuje se v 1. in 2. razredu v interesni dejavnosti glasbene urice pod mentorstvom prizadevne in inovativne učiteljice Janje Hunjet, bolj intenzivne vaje pa sledijo v otroškem in mladinskem pevskem zboru. OPZ obiskujejo izbrani učenci od 3. do 5. razreda, tisti starejši, od 6. do 9. razreda, pa se učijo petja v MPZ.

Skozi šolsko leto se razvrsti veliko nastopov, za katere se je treba dobro pripraviti. To pomeni vaje, vaje, vaje ... Brez dela ni uspeha in učenci v naši šoli se ne bojijo dela in so pripravljani priti na vaje tudi ob sobotah dopoldne. Še bolje, pravijo, da jim ni treba doma pospravljati ...

Imamo kar nekaj pomembnih nastopov, med katerimi izstopata oba koncerta v naši organizaciji (božično-novoletni in zaključni) ter seveda reviji pevskih zborov, vmes pa se razvrstijo tisti manj obsežni in odmevni povsod, kakor smo povabljeni.

Revija OPZ se je odvijala 12. marca letos v soorganizaciji OŠ Markovci in Javnega sklada za kulturne dejavnosti v domači osnovni šoli, revija MPZ pa v Kidričevem, 29. marca. Na obeh revijah smo bili, po oceni kolegov zborovodij in strokovne spremljevalke, med najboljšimi zbori in smo zato prejeli veliko čestitk in pohval.

Veliko smo naredili in veliko še bomo. Brez podpore pevcev in njihovih staršev ter seveda vseh delavcev naše šole uspeh ne bi bil takšen. Tudi motivacija za delo najbolj raste ob polnih dvoranah na naših nastopih. Hvala zvesti publiki. Veseli vas bomo še naprej.

Poudariti je treba, da za naš uspeh ni dovolj samo delo, treba je imeti tudi ustrezne pogoje. Zahvala gre vodstvu šole in ustvarjalcema urnika, da sta nam omogočila vaje v ustreznem terminu. Smo namreč ena redkih šol v Sloveniji, ki ima te stvari vzorno urejene.

In ne samo to. Še naš župnik g. Janez Maučec nam večkrat priskoči na pomoč kot medijski pokrovitelj in tudi to dobro sodelovanje je prava redkost v okoliških krajih.

Šolsko leto mine kot blisk. Sicer se vedno veselimo počitnic, vendar smo istočasno malo žalostni, saj nas zapušča

veliko dobrih pevk, s katerimi smo preživeli čudovita leta skupnega muziciranja. Pevkam, ki se odpravljajo novim zmagam naproti, želimo vse lepo v življenju in še mnogo glasbe v njihovem vsakdanu.

Pevke devetih razredov: Eva Bratec, Maja Kostanjevec, Patricija Zelenik, Špela Bezjak, Tamara Horvat, Katja Štumberger, Anja Šegula, Janja Roškar, Barbara

Strelec, Anja Zagoršek, Lucija Bezjak, Patricija Šmigoc, Nuša Vajda, Anja Kozel, Patricija Kokot, Tamara Zupanič, Tamara Ljubec in Metka Golob.

Hvala zvesti publiki in vam, moji dragi pevci!

Slavica Lajh

Foto: **Martin Ozmec**

Devetošolci se poslavljajo

Zopet se bomo poslovili od generacije devetošolcev. Vsi skupaj smo ocenili, da so dovolj dolgo obiskovali našo šolo. Marsikaj so se naučili in marsikaj doživeli. Pred njimi so nove preizkušnje.

Pridobivali jih bodo v splošnih in strokovnih gimnazijah – kar 30,4%. Nekateri imajo pred seboj jasne cilje, drugi se bodo odločili kasneje.

V srednje strokovne in tehnične programe se je vpisalo kar 39,2%. Sicer pa bodo za naše otroke skrbeli štirje učenci, ki so se odločili za program predšolske vzgoje, po en učenec pa bodo postali gospodar na podeželju, slaščičar, kozmetični tehnik, bolničar-negovalc, frizer, tehnik oblikovanja, prometni tehnik, farmacevtski tehnik ter gradbeni in lesarski tehnik.

Za srednje poklicne programe se je odločilo dobrih 30,4% učencev, ki so izbirali med naslednjimi poklici: za program ekonomski tehnik in elektrotehnik elektronika sta se odločila dva učenca, vsak izmed programov mehatronik operater, elektronika računalništva, za program pomočnik v biotehniku pa so se odločili trije učenci. Nekaj pa je tudi tistih, ki bodo svojo šolsko pot nadaljevali kot tehniki mehatronike, elektroniki operaterji, konstrukcijski ter strojni tehniki.

Na Ptuj bo izobraževanje nadaljevalo kar 70% vseh vpisanih, preostali pa se bodo izobraževali predvsem na območju Maribora.

Želimo jim, da bi svoj poklic opravljali z veseljem ter da ne bi nikoli pozabili nase in na svoje bližnje.

Lepo se bo srečati čez nekaj let.

Vsi, ki smo vam stali ob in na poti osnovnošolskega izobraževanja.

Življenje na vasi nekoč in danes

Nekoč so ljudje na vasi živeli precej drugače kot danes. Niso imeli strojev, delali so ročno, se več družili in predvsem bili zelo povezani z naravo. Najprej vam bom opisala življenje na vasi nekoč.

Nekoč je bilo na vasi veliko kmetij, a vendar jih vsi niso imeli, zato so hodili delat na druge kmetije. Takrat kmetje še niso imeli traktorjev in prikolic, zato so polje obdelovali na druge načine. Namesto traktorjev so uporabljali živino – krave, konje, namesto prikolic pa lesene vozove. Ko je bil čas za sajenje krompirja ali česa drugega, so se zbrali tisti, ki so sadili, njim pa so pomagali še sosedi.

Ko je na poljih raslo posajeno, so ljudje velikokrat šli v Šturmovce kosit in sušiti. Tu se je zbralo skoraj pol vasi. Zgodaj zjutraj, okrog 6. ure, so kosci odšli v Šturmovce. Tja so se pripeljali s čolnom, saj takrat še ni bilo mostu preko Drave. Za njimi, približno dve uri kasneje, so prišle ženske s hrano. Najprej je dobil vsak kosec šopek, potem pa so malicali. Ko so pojedli, so začeli sušiti. Včasih so kar tisti dan pripeljali seno domov, včasih pa so ga dali v navle – velike kupe sena. Naslednji dan so se vrnili, jih raztepli in jih spet sušili. Ko je bilo seno posušeno, so ga odpeljali domov.

Prav tako kot so poleti kosili in sušili v Šturmovcih, so želi tudi žito. Sodelovalo je pol vasi. Zgodaj zjutraj, okrog 4. ali 5. ure, so odšli na polje. Želi so na roko s srpi, saj takrat še niso imeli kombajnov. Tudi tu so si pripeljali s seboj malico. Ko so žito poželi, so ga naložili na voz in ga odpeljali domov.

Doma so morali iz žita pridobiti semena. To so storili tako, da so žito stepali – močno so nanj udarjali s palico, na kateri je bila z usnjem privezana še ena manjša palica. Ta priprava se je imenovala »cepek«. Semena so pospravili. Ostala pa jim

je še slama, ki so jo uporabili za prekrivanje streh ali pa so jo pospravili in jo uporabili, da so postlali živini.

Tako je minilo poletje in že je prišla jesen. Takrat so morali vse, kar so posadili, spet pospraviti. Tako so pobirali krompir, pri čemer je sodelovalo približno dvajset ljudi. To so počeli seveda ročno. Potekalo je tako: vsak je imel motiko, s katero je izkopaval in pobiral krompir. Ko so končali eno delo, jih je čakalo že drugo.

Trgali so koruzo, tudi na roko. Ko je bila pobrana, so jo odpeljali domov. Zvečer so se odpravili ličkat koruzo. Tu so vsi radi pomagali, saj so peli, pripovedovali so si zgodbe, šale in še kaj ...

Ko so bila vsa dela opravljena, je nastopila zima. Pozimi ni bilo več dela na polju. Zato se je zbralo približno pol vasi pri eni hiši zvečer. Tu so čistili kokošje perje za blazine in vzglavnike ali pa so luščili bučnice. Ko so končali, so še veselo zaplesali in zapeli. Tako je bilo nekoč na vasi.

A danes temu ni več tako. Kmetij na vasi ni več veliko. Kmetje za sajenje uporabljajo stroje, tudi za košenje trave – skoraj za vse. Ljudje ne ličkajo več koruze, ne čistijo perja, ne luščijo semen ...

Zato pa, da bi se spomnili na stare čase, v naši občini vsako leto priredijo: košnjo v Šturmovcih, žetev v Prvencih, konjeniški klub šolarjem predstavi konje in stroje, s katerimi so nekoč obdelovali polje.

Življenje na vasi se je zelo spremenilo, zato ohranjamo spomin na življenje na vasi nekoč, da ne bo utonil v pozabo.

Barbara Šmigoc, 6.b

Žetev v Prvencih

Tudi letos je Prosvetno društvo Prvenci-Strelci organiziralo prireditve »Od setve do peke«. Prireditve, ki je postala tradicionalna in je vsekakor največja prireditve v društvu, je letos potekala že sedmič.

V soboto sedmega in nedeljo osmega julija smo se zbrali vaščani, občani in drugi obiskovalci, katere nas je zanimal prikaz žetve in mlatve, kakršno danes vidimo le še na prireditvah, kakršni smo bili priča tudi v Prvencih na njivi ob igrišču in na kmečkem dvorišču, postavljenem posebej v ta namen.

V soboto se je žetev pričela s pozdravnim govorom predsednika Prosvetnega društva Prvenci-Strelci, g. Janeza Golca. Skupine žanjcev sta na kmečkem dvorišču sprejela »vert« in gospodinja. Pospremila sta jih na njivo in žetev se je pričela. Žanjcev je bilo kar nekaj, prišli pa so iz Borovcev, Sobotincev, Markovcev, Zabovcev, Nove vasi, Stojncev, Spuhlje, Strelcev in Prvencev. Tudi letos, po že ustaljenem redu, je delu na polju, kjer so žanjci želi žito, pobiralke delale »povresla« in pobirale žito v snope, vezalke so snope povezale in so postavili »rastave«, sledila »jūžna« na njivi, kateri pa so se pridružili tudi zbrani gledalci. Žetev je bila s tem zaključena, sledil pa je zabavni del prireditve, ki je potekal pod šotorom, ki je pripomogel, da dež v večernih urah obiskovalcev ni pregnal. Z ansamblom Idila je zabava

potekala do jutranjih ur.

Drugi del prireditve, ki je že drugo leto potekala v dveh dneh, je predstavljala »mlatev«. Mlatev so nam prikazale skupine iz Stojncev, Spuhlje, Strelcev in Prvencev. Obiskali pa so nas tudi člani Folklornega društva Cirkovce, ki so dejali, da so »Kujleki na poti na Borl prišli gledat, kaj se tu dogaja«. Zabavni del drugega popoldneva pa so spremljale tudi kmečke igre, v katerih se je pomerilo pet ekip: Stojnci, Spuhlja, Turistično društvo, Prvenski gasilci ter Prvenci. Ekipe so se pomerile v petih zabavnih igrah: sestava vozička, puljenje korenja, dovoz snopja, »napajanje« krave ter vasovanje. Najuspešnejša ekipa je bila ekipa turističnega društva. Zabava do jutranjih ur je potekala ob zvokih ansambla Triglavski muzikanti.

Iskrena zahvala v imenu Prosvetnega društva Prvenci-Strelci velja vsem skupinam, ki so se prireditve udeležile prvi in/ali drugi dan, skupinam, ki so sodelovale na kmečkih igrah, ter vsem obiskovalcem. Prav posebna zahvala pa gre vaščanom Prvencev in Strelcev, ki so sodelovali pri pripravah na prireditve in na sami prireditvi ter so spet dokazali, da s skupnimi močmi zmorejo odlično organizacijo tudi tako velike prireditve, kot je prireditve »Od setve do peke«.

Besedilo in foto:
Katja Kovačič

Foto: Katja Kovačič

Žetev v Prvencih in košnja v Šturmovcih

Foto: Branko Veselič

Zlati „da“ si je to pomlad izreklo več zlatoporočencev ...

Zlatoporočnica Genovefa in Lovrenc Meznarič; foto: Branko Veselič, SIP TV

Zlatoporočnica Julijana in Franc Meznarič; foto: Branko Veselič, SIP TV

Zlatoporočnica Marija in Edvard Solina; foto: Branko Veselič, SIP TV

Zlatoporočnica Julijana in Franc Pilingar; foto: MZ

Markovce obiskala Američanka Mimi Hughes, ki je preplavala reko Dravo od izvira do izliva

Mimi s svojo hčerko, ki jo spremlja na poti, na obisku pri županu Francu Kekcu; foto: MZ

Z markovske pošte je Mimi na svoj dom v Ameriko poslala paket z darili, ki jih je prejela po poti; foto: MZ